Анастасия НОВИХ

Предсказания

за бъдещето и истината за миналото и настоящето

Анастасия НОВИХ Предсказания за бъдещето и истината за миналото и настоящето

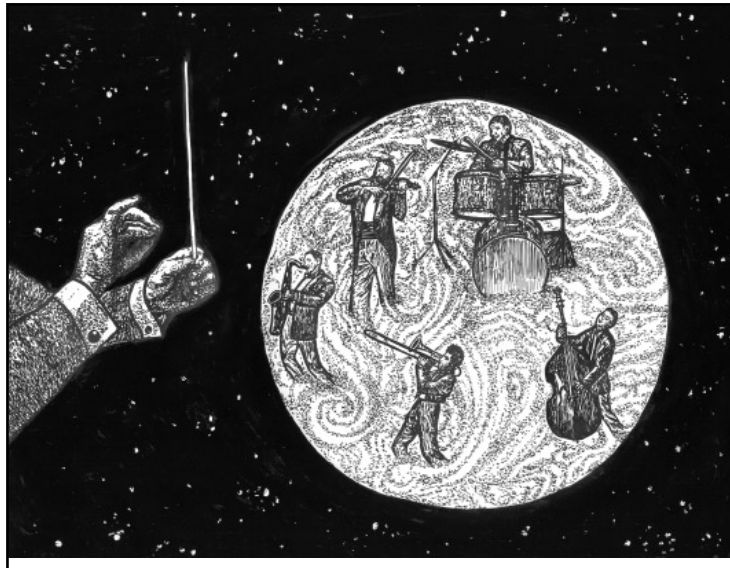
Анастасия НОВИХ

ПРЕДСКАЗАНИЯ ЗА БЪДЕЩЕТО И ИСТИНАТА ЗА МИНАЛОТО И НАСТОЯЩЕТО

Трета редакция

„ЛОТОС“
Киев

Книгата „Предсказание за бъдещето и истината за миналото и настоящето“ представлява сборник откъси от книгите на Анастасия Нових – Сенсей III и Сенсей IV.

Рисунка на Анастасия Нових
„Оркестърът на Архонтите под ръководството на Абраксас“

Официален сайт на Анастасия НОВИХ
www.schambala.com.ua
електронна поща - anastasija_novix@mail.ru

Официален сайт на АллатРа в България
www.allatra.bg
електронна поща - info@allatra.bg

© Анастасия Нових 2009
Превод и редакция; Вита, 2015/16

Съдържание

Предисловие.....5

Тайно световно правителство – Архонти.....6
Кои са Архонтите.....6
Как елитът може да ми налага нещо?..... 17

Трета световна война 21
Как може да се противостои на архонтите? 27
Причината за властта на Архонтите и Ариман (Върховният Архонт) над хората.....27
Истинската свобода.....31
Как може да се противопоставим на архонтите? 33

Исторически факти от дейността на архонтите 35
Причини за възникването на държави и войни 35
Англия под влиянието на Архонтите 36
Създаването на масонските ложи в Европа..... 40
Историята на Ротшилд 42
Как са възникнали Съединените Американски Щати..... 49
Масонската дейност на Гьоте..... 59
Френската революция..... 60
Подготовка за Първата световна война 62
Комитет 300 и другите организации на Архонтите 63
Първата световна война..... 66

Страхът на Архонтите от славянството 68
Разпад на Германската и Австро-унгарската империи 70
Последствията от Първата световна война за Европа и САЩ 71
Създаване Лигата на нациите.....72
Историята на Хитлер 74
Финансиране на фашизма от САЩ 86
Създаване на СССР 90
Идването на Хитлер на власт..... 92
Новият Световен Ред.....97
Репресиите на Сталин.....103
Търсенето на Шамбала и Граала от Хитлер 105
Какво стои зад благовидния предлог да бъде създадена ООН 109

Предисловие

Последните събития в света – световната икономическа криза и геополитическите промени – заставят всеки човек да се замисли за причината на тяхното възникване. Съставяйки от отделни откъси от новини общата мозайка на случващото се, може да се направи извода, че зад всички тези неуредици, резки промени, нахлуващи в живота практически на всеки човек, стоят сили, конкретни хора притежаващи по-голямата част от световния капитал, чиито имена не се афишират. И всъщност, точно те се явяват „кукловодите“ на световните милиардери. Точно те са решили да провокират в света събития, насочени към унищожаване на голяма част от населението в труден за човечеството период на глобална промяна на климата на Земята.

Какви са тези сили, плановете им за действие, както и историята на тяхното съществуване, техните методи и техники на управление на масите хора – *тази информация е нагледно изложена в книгите на Анастасия Нових. Художественият стил на тези книги позволява на умните хора да разберат повече от това, което е казано, глобално да видят и сравнят разпокъсаната информация, да намерят ключа към решението, съпоставяйки я със случващото се наоколо и допълвайки го с нова информация. „Световния елит“ – това е само една малка групичка от хора в сравнение с цялото човечество. Те могат единствено да планират.* ***Обаче, въплъщаването на техните планове в живота зависи изцяло от масите хора, от личния избор на всеки човек. А изборът се прави на базата на солидна информация. Бъдещето сега е в ръцете на всеки човек !***

Тайното Световно Правителство – Аархонти

Откъси от книгата на Анастасия Нових „Сенсей-III. Изконният от Шамбала“

Кои са Архонтите?

– ...А що се касае за самия елит, то вие напразно мислите, че той може да бъде свален от някаква си революция. Много често тъкмо елитът е поръчител на тази революция, чиято вълна помита ненужните за тях марионетки, за да постави на тяхно място нови. Но, за да разберете по-дълбоко въпроса относно този световен елит, ще ви разкажа неговата предистория. Техните прадеди били индивиди, които се опитвали да запазят знанията от предишната цивилизация, в това число и така наречените свръхспособности. Но предавали тези знания само по наследство, в краен случай си намирали приемници. Тоест те практически запазили и усъвършенствали тези знания от поколение в поколение, пазейки ги в тайна от хората. Когато човечеството значително се увеличило по численост и започнали да се зараждат основите на обществено-икономическия строй, започнали да се появяват и лидерите-вождове. Обаче зад привидната им власт всъщност стояли „пазители на знанието“ или, както те самите обичали да се наричат „избраници на боговете и духовете“, които не само консултирали вождовете, а в действителност умело ги управлявали, принуждавайки ги да изпълняват техните заповеди. Тази група от особени хора

била наричана по различни начини: шамани, лечители, магьосници, жреци и така нататък. Но в действителност истинското им име е Архонти.

– Архонти? – попита Костик.

– Да. От гръцки тази думат се превежда като „началници“, „владетели“. Но ако се копне по-дълбоко в историята, се разкрива истинският й смисъл, който означава „владетели на света“. Така че Архонтите са се назначили за посредници между хората и висшите сили, по-късно наречени богове. Племенният вожд, който бил публична личност и отговарял за своето племе, се намирал под контрола на Архонта. Архонтът, реално управляващ племето чрез вожда, фактически винаги оставал в сянка. Тази потайност давала големи възможности за реално манипулиране на хората. И ако лидерите-вождове често са се избирали от племето, то Архонтът предавал своето „магическо изкуство“ – реалната власт само на неговия правоприемник. Тоест, така се е формирала специална каста, в чиито ръце била концентрирана реалната власт. И колкото повече укрепвала нейната власт, толкова по-принудени били останалите членове на общността да работят за тях. Трябва да се каже, че именно тази каста по-късно е узурпирала основните знания подчинявайки на своята воля всички хора. Тъкмо това е и първият елит на тази цивилизация.

– Много хора ли са били тогава? – попита Костя.

– Не. Техният брой е постоянен. И тогава, и сега – дванадесет плюс един Върховен Архонт, който ги оглавявал.

– И защо дванадесет?

– Защото тази цивилизация произхожда от дванадесет семейства. Съвременните Архонти са преки наследници на първите дванадесет Архонти. Така че, с увеличаването на човешката популация, Архонтите продължавали да се усъвършенстват в изкуството на управлението и манипулацията на хората. Както се казва: малко хора – малко началници. Много хора – много началници. Те създали т. нар. изкуствен елит,

поставяйки по света техни марионетки, които управлявали цели народи. Нещо повече, тъкмо те разработили и внедрили една от най-интересните форми на управление и манипулация на съзнанието на хората – религията. Тази изкуствено създадена форма за преобразуване на общественото съзнание Архонтите основали на базата на двата най-силни човешки стимула – вярата и страха. Добавили към нея няколко капки от истинното знание, оформяйки ги прилежно за повече раболепие сред тълпата и увековечили тази зависимост чрез монополизиране на духовната култура.

– Това как да го разбираме? – попита вцепенението от чутото Стас.

– Например, нека вземем известната ви Библия, която сега половин свят почита като свещена книга. Кой е изготвил Стария Завет? Жреците, което означава слугите на Архонтите. А кой е съставил Новия Завет? Марионетките на Архонтите...

– Получава се, че тези Архонти са начело на световните религии?

– В действителност, съдейки по тяхната власт – да. И за да бъдем по-точни, начело на световните религии са и ще бъдат техните протежета. Начело на голямата политика и бизнес – техните марионетки. А и всичките тези хора, които решавали съдбата на света, например като Александър Македонски, Чингис хан, Тамерлан, Наполеон, Сталин, Хитлер и други са били само фигури върху тяхната шахматна дъска, фигури, с които те разигравали поредните премъдри партии...

– Чакайте, чакайте – възкликна объркано Стас. – Какви протежета?! А тогава Исус, Буда, Мохамед? Тези хора са носили свободата на народа. Те не би могло да бъдат слуги на жреците...

Ариман дори не го остави да довърши и го прекъсна с арогантен и надменен тон:

– Е, и къде е тяхната свобода? – и след многозначителна пауза отново попита: – Къде? Да, наистина е имало таки-

ва, които се опитаха да научат на нещо хората, да им дадат знания. Дори нещо повече, в човешки ръце бе самият Граал – най-висшата власт! И какво? Как приключи всичко това? Поредната победа за Архонтите и създаването на нови религии на базата на изгубените Учения! И защо е всичко това? Защото хората ги мързи да се преобразуват! Защото вече са свикнали със стадния начин на живот, с робския тип мислене. Те постоянно чакат да бъдат водени. Архонтите толкова добре са се постарали, че на хората вече им харесва да бъдат дебили, харесва им да са тъпи и да чакат сдъвканите разяснения на своите манипулатори. На тях им е по-лесно да живеят в стадото, отколкото да станат свободни човеци. Те сами се осъждат на доживотно робство, така че нека си останат роби, тъй като самите те го искат. В края на краищата, това е техен избор. Всеки решава сам за себе си.

* * *

– ...Само погледнете как е устроен света. Управляват го една шепа хора, силните на деня, за които работят милиарди други. Мислите ли, че вярват на всичко, което показват по телевизията и пишат във вестниците? Не разбира се, тъкмо защото те самите се явяват инициаторите на тези събития, които виждате, тъй като всичко това се случва по техните сценарии, за да държат постоянно в страх и раболепие своите подчинени, тоест вас. А телевизията и пресата се явяват само глашатаи на техните „царски разпоредби“. Поискали робите свобода и демокрация, ще им се даде свобода и демокрация, при това в такава форма, каквато не са и сънували. Глашатаите такъв фарс ще разиграят, че човек не само ще се отрече от тази свобода, но дори ще целува своите окови, само и само всичко да се върне както преди. Знаете ли, това е като в онзи

виц, за да направиш човека щастлив, първо трябва да му отнемеш всичко, а после да му върнеш поне половината. До голяма степен всички войни, революции, борба за свобода и демокрация – всичко това е една лъжа, красиви приказки, съчинени от силите на деня, в които робите са задължени да вярват. А всъщност зад всички тези събития стоят само парите, големите пари.

Искат робите да почувстват своето национално достойнство, ама разбира се, глашатаите веднага са тук. Искат да почувстват тръпката от скандалите, публичните разобличения – моля, ще има за всеки вкус. Та хората са толкова нищожни в своите ежедневни увлечения. Нищо не може да извика техния интерес така, както нечия трагедия. Силите на деня ще сътворят за вас всяко световно представление, всичко, само бъди роб, бъди в тълпата, бъди като всички и мисли като всички. Те са малко, но умеят да управляват. А робите са си роби. Формираното раболепие се предава от поколение на поколение и малцина са тези, които успяват да се отскубнат от този порочен кръг. Тъкмо затова винаги е имало и ще има управляваща клика и тълпи с роби.

Чуйте ме, приятели! За да не станете част от тази тълпа, трябва да промените своята робска психика. Започвайте да се уважавате, за да ви уважават и другите. Цялата картинка на света започва и свършва във вашия ум. Мислите – това е вашето оръжие. Игнорирайте всяко негативно внушение, не му давайте от силата на вашата вяра. Вашата вяра трябва ясно и точно да бъде насочена за постигането на вашата цел. Набийте във вашето съзнание простичката формула: богатство, успех, късмет. Не се поддавайте на страховете, неверието и суеверията. Това са само провокации на тези, които искат да ви управляват. Мислете самостоятелно! Научете се да приемате всички решения самостоятелно! И запомнете, ако не управлявате другите, другите ще управляват вас, трети вариант не е даден. Тъй като всяка власт се крепи на силата на внушението, която

вие поддържате със своята вяра. Не бъдете това морско свинче, което хем иска да живее, хем се намушва в устата на звяра. Запомнете – това е вашият живот, единствен и неповторим! Той принадлежи само на вас. В него вие сте пълновластния Господар. И вие сте тези, които взимат решенията! Първото и най-важно нещо е да се освободите от тези абсолютно неоснователни страхове и шаблонни суеверия, които мъчат цялото човечество. Освободете се от шаблоните, от обществените рамки ограничаващи вашето съзнание, измислени от умните хора за раболепната тълпа. Повярвайте в себе си, в неизменните реалии на живота. Избавете се от илюзиите. Богатството – това е власт.

Ние вървяхме мълчешком, поразени от мощта и откровеността на неговата реч.

– ... Шанс да достигне до истинската свобода, до щастието, богатството има абсолютно всеки. Какво лошо има твоето семейство да живеете в излишък, който е достатъчен да осигури и вашите правнуци? Какво е лошото на това, да имаш пари и да пътуваш по цял свят, да посетиш множество духовни обители? Какво е лошото на това ако на собствената си яхта посред океана на фона на красивия слънчев залез на тишина и в хармония правиш своите медитации, занимавайки се със своя духовен ръст? Пред богатия човек, както вече знаете се откриват маса възможности. Имаш желание – усъвършенствай се духовно, имаш желание – посещавай светите места, беседвай със знаменитите личности, почивай на своята собствена вила, своите острови. Пред богатия човек се отварят вратите на силните на деня. С еднакво дружелюбие ще ви приемат Далай Лама, Папа Римски, та дори и президента на Съединените Щати.

През цялото време ви разказват само приказки как на богатите им било лошо. Бедността – това е болест, която се налага изкуствено. Запомнете, в какъвто и да било град или страна да отидете в търсене на по-добър живот, ако нямате

достатъчно количество пари за нормален живот, така и ще си останете роби. Тъй като в коя да е страна, при която и да е власт, богатите управляват бедните, а бедните работят за богатите. Така е било, е и ще бъде. Вашата свобода зависи изключително от вашия капитал. Колкото сте по-богати, толкова сте по-свободни и независими. Всичко останало, което ви се разказва – са само приказки. Приятели, не градете празни илюзии! Събудете се и живейте истински. В този свят живеят само силните, а оцеляват само слабите. Тъй като светът днес се управлява от парите.

Освен това на робите им бива налагана не само бедността, но както вече разказах и страха, от който умните хора изкарват милиарди. Ще ви дам простичък пример, как световните фармацевтични корпорации изкарват колосални средства благодарение на робското съзнание на хората. Те само създават шумотевица около някоя нова болест. И това е всичко. Това е цялото им капиталовложение, което после се изплаща стократно.

* * *

– ... Например същите тези корпорации създали болестта Спин и си осигурили стабилни финансови постъпления от продажбата на скъпоструващи лекарства, които до голяма степен не решават проблема на болния. Достатъчно им е било да обявят по целия свят за предстояща епидемия от туберкулоза, от което веднага изкарали солидни средства. Няма да се учудя ако измислят (когато им свършат стандартните идеи) някой мутирал грипен вирус, който се предава на човека от птиците и животните.

– И как така могат да го измислят, ако такъв вирус може би не съществува в природата? – шокиран произнесе Стас.

– Ето виждате ли, вие казвате „може би“. А неувереността е признак на робска психика. А ако изнесената информация се потвърди от няколко купени световноизвестни учени работещи в най-реномираните вирусни лаборатории вие, без да се замислите ще й повярвате. А за тях най-важното е да повярвате и тогава вашият страх и рефлекс за оцеляване ще свършат останалата работа, при това толкова добре, колкото не могат да го направят всички реклами на медикаменти взети заедно. А за самите вируси недейте да се тревожите. Ако халосния пушечен изстрел не подейства на тълпата, ще го заменят с боен. Така че, ако природата не успее да създаде такъв вирус, то хората ще й помогнат. И всичко се прави с цел, да се изкарат луди пари от ваксините срещу този вирус.

Изобщо мога да отбележа, че тези момчета са голяма работа! Направо съм възхитен от техните гениални рекламни стратегии и организацията на притока на солиден капитал. И най-главното е, че всичко е относително честно – вие се грижите за своето здраве, а те се грижат за своите портфейли. При това, след като излекувате една болест с помощта на техните лекарства, обратно получавате, при това абсолютно безплатно други три нови болести. В резултат на което ставате техни вечни заложници и спонсори. Нима това не е гениално планиран метод за постоянно попълване на своя капитал, на гърба на вашия страх, лековерие и раболепие? Това се нарича голям бизнес. А големият бизнес – това е власт. Всички свободни хора се стремят да управляват някого, за да не се превърнат самите те в тези, които биват управлявани.

* * *

– ...Повярвайте ми, всичко това, което се разпространява за масите, изобщо не съответства на истината. Тъй като за све-

товния елит, който плаща за създаването на всички тези митове, масата – това са роби. Ако на хората им разкриваха истинските исторически факти, например за живота и учението на Иисус, Буда и т.н., тогава щеше да рухне могъщата власт на тези, които пазят фактите в тайна....

* * *

– ... А ако погледне в по-голям мащаб, например на ниво държави? Хората заради едната власт стъпват по главите на другите, не се гнусят от нищо, само и само да достигнат целта си. Сигурно си мислете за какво ли им е тази власт? За да удовлетворят потребностите на народа?! Разбира се, че не! Те се стараят изключително заради себе си, заради удовлетворяването на манията си за величие и увеличението на своя капитал. Те самите прекрасно разбират, че са само марионетки на по-големите сили, тъкмо за това улавят момента и късат от властта каквото могат. Мнозина ги възнасят като идеал за човеколюбие. А в същото време това са същите хора, както и всички други, нищо повече. Разликата между вас и тях е, че те са по-хитри, по-пробивни и по-уверени в себе си. Безсмислено е да чакате милостиня от тях. Те ще ви я дадат, на първо място, когато това им изнася. И я хвърлят на народа, като кокал на гладен пес, за да му текат слюнките, когато вижда своя „щедър господар".

* * *

– Но много от реалните войни са настъпвали именно поради конкуренцията между сериозните хора. А всички други

причини за войните, които след това са се обяснявали на широките маси, тоест на раболепната тълпа – са просто приказки за стадото, за да събудят в него духа на национализма и чувството за величие отвличайки вниманието му от насъщните проблеми. Нищо повече.

– Хората – са стадото? – Възрази Володя. – Та това са хора.

– Разбира се, хора, но това са глупави хора. Това са роби, които са управлявани от умни хора и ще бъдат управлявани, без значение с какви красиви думи наречете това управление. Защото човека в тълпата – това вече не е индивидуалност, това е просто част от тълпата. В масата той не е в състояние да мисли самостоятелно, реално да оценя ситуацията и „фактите“, щедро представяни от оратора. Защото човека в тълпата вижда хиляди други като него и се въодушевява от това единение, от тази огромна сила. И това действително е огромна сила, но не на този човек, или пък който и да било от огромната маса-та тела. Това е силата на оратора! Именно той я преобразува и изпраща в нужното русло. И именно той със същата тази сила запечатва в съзнанието на масата тези шаблони, които са умело замаскирани с високопарни думи. Това означава, че той просто използва сугестивни механизми. Нищо повече от това. Така че, стадото си е стадо, което блеейки се води от опитния пастир. Вярно, сега управлението на стадото се нарича с по-красиви думи, но смисълът е същият. Прекрасно разбирам приятели, че всички тези думи не са особено приятни, но това е самата истина. А тя винаги горчи. Аз просто ви отварям очите за света, такъв какъвто е.

Това приятели е живота, в който като цяло никой никому не е нужен и никой не прави нещо просто така. Вижте например как протичат политическите избори, вземете която и да е страна. Обещават на хората планини от злато. А след изборите? Политикът достига до собствения си рай върху стадото от овце и магарета и след това хлопва вратата под носа му. Народа, както е живял в бедност, така ще продължи да живее. В

крайна сметка за кого по-напред се грижи избраният политик? На първо място за себе си и за своите доходи. След това за семейството си. А след това за собствената си свита, за да му целуват ръчичките и да не забравя за неговите „благодеяния“. А относно грижите за хората, на никой никога не му е пукало. Защото хората, като цяло, на никого не са нужни. Още се държи на краката си, може да работи, идеално. Къде ще отиде, ще помрънка, ще се повъзмущава и отново ще оцелее някак си. Та той си е работно животно, което живее в един обор, храни се с отпадъци и работи от сутрин до вечер. Точно за това и съществува, за да носи печалба на елита, да се размножава дарявайки своите господари със свежа работна сила под формата на нови роби. Разбирам, това не е никак приятно да се чуе. Но погледнете наоколо. Тъкмо това е и реалността. Ще си спомните думите ми още неведнъж, защото това е истината за живота!

Мислите си, че нещо се е променило от времето на робовладелците? Нищо подобно. Променили са се само методите за влияние върху робите, но не и самите хора. Променила се е формата на управление на робите, но робството никой не го е отменял! Погледнете света днес, как управляващият елит експлоатира тълпата използвайки я за собственото си забогатяване. Той просто налага на народите изгодните за него концепции, формира вкусовете и поведението на масите, контролира и стандартизира човека.

* * *

Как елитът може да ми налага нещо?

– ... Как елитът може да ми налага нещо, при положение, че аз съм си аз? Та нали сам решавам как да живея.

Ариман се усмихна.

– Само така предполагате, млади човече, защото не сте анализирали сериозно своя живот – това как живеете и какво ви кара да взимате различни решения. Всъщност, вие дори не забелязвате, че вашият живот, вашият вкус, възприятия и избор умело се управляват и манипулират. Защото на елита са му нужни роби, а не свободни хора! Просто във вашето възприятие, представата ви за контрол се ограничава до някакъв надзирател с камшик, който да виси над вас. Това са предразсъдъци. В днешния свят с неговите най-нови технологии всичко е много по-просто и по-ефективно. Елитът умело е създал от вашето съзнание същия този надзирател, който ви казва как да живеете, на кого и на какво да отдадете предпочитания в живота си. И го е направил с помощта на древния метод за влияние върху човека – това, което сега се нарича реклама.

– И защо рекламата да е този древен начин? Тя все пак наскоро се е появила по телевизията – озадачено промълви Руслан.

– Това само така ви се струва. В действителност това явление съществува от толкова време, отколкото и разумния човек – с усмивка обясни Ариман. – Думата реклама произлиза от древнолатинкото reclamare, което означава „провъзгласяване“, „изискване“, „надвикване“. И преди активно са я използвали в писмен вид и особено в устен при обнародването на желаната информация с помощта на специални хора – пазарни глашатаи, вестители и така нататък. Това е древен метод за въздействие върху човека. Той се основава на неиз-

менните психологически човешки особености – да вярва в това, в което много му се иска да вярва, да си представя желаното за действителност. Умната реклама единствено съживява в човека „спящата“ потребност. Тя го инфектира и го кара да подражава.

– „Спящата потребност“? – запита Юра. – Какво означава това?

Ариман веднага обясни.

– Например, ти се чувстваш неуверен, твоето самочувствие спада и в същото време се опитваш да потиснеш тези чувства. И все пак те не могат да изчезнат. Те просто „спят“ в твоето подсъзнание, в очакване на позитивно разрешаване на този личен емоционален проблем, както и цял друг комплекс от психологически проблеми. И тогава пред себе си виждаш реклама, която те убеждава, че именно това, което се рекламира ще ти даде това, за което си мечтал. При това всичко изглежда много оптимистично, което разбира се, ще повиши твоето настроение, защото подсъзнателно протича стимулиране на твоята „спяща“ незадоволена потребност. В резултат на това ти вече като кучето на Павлов при познатия звън ще си олигавен в очакване да се сдобиеш с илюзорното „захарно кокалче“, което ти се подхвърля.

Рекламата използва широка гама от специални технологии за емоционално въздействие върху потребителя. Тя отправя призив към вашите естествени желания. Например, за да си здрав, да си успешен, да имаш богатство, щастие, да изглеждаш красив – призиви към твоята суета, самомнение, мания за величие, към желанието за подобряване на социалния ти статус и така нататък. Тоест хората стадно сами се водят за носа благодарение изкуствено формираните в тях желания дори без да осъзнават, че това всъщност е онзи камшик, който умело използва самият елит.

Събудете се и се огледайте! Защото в действителност всичко, което мислите за непоклатимо, бива измисляно от

същите хора като вас. Просто те са малко по-самоуверени и напористи. Кой пише законите, по които живее обществото? Хората. Кой дава тон на модата? Хората. Кой определя идеалите? Отново същите тези, които изкусно налагат своите виждания на масите хора. Умните хора създават идоли, кумири, герои за цели нации. Винаги е било така – от първобитното общество до наши дни, във всичко: от хранителните навици и продукти до изобразителното изкуство. Да вземем за пример картините на Пикасо. Ами, че аз с краката си по-добре бих ги нарисувал. А неговите творби се поднасят на масите в хвалебствени оди като майстор на изтънчени и изразителни произведения в духа на неокласицизма, основател на кубизма, чиито картини са от голямо обществено значение. Или да вземем „черния квадрат“ на Малевич. Човекът не е бил в настроение и така, от скука, намазал платното с черна боя. А хората се възхищават от това зацапано платно, намирайки в него дълбока философия. И ще продължават да я намират, както и да вярват в това, което им провъзгласяват! Защото всичко това е умишлено пропуснато през механизмите на психологическото управление на масите.

Или да вземем Джон Д. Рокфелер-старши. Този човек се е превърнал в легенда, името му е известно по целия свят. При това, още докато бил жив, образът му се превърнал в добродушен старец, който харчил милиони за благотворителност и раздавал лакомства на децата. А всъщност създаването на неговия идеален образ било просто умела игра на думи, изграждаща „общественото мнение“ за наивната публика. Джон бил такъв скъперник, какъвто трудно може да се намери. За каква благотворителност става дума? Запомнете, момчета, една проста истина: сериозните бизнесмени никога не хвърлят пари за благотворителност напразно. Те ще харчат пари за един проект само в случай, че имат изгода, тоест, ако видят в това действие реклама за техния бизнес, за собствения имидж и престиж в обществото. Или пък зърнат

в него още един трик за пране на пари. Но просто така никой и пръста си няма да си мръдне. Така че, Джон Д. Рокфелер постъпил много мъдро. За да избегне загубата на капитал за реклама на своя имидж чрез „скъпата“ благотворителност, той измислил нещо различно. През 1903 г. Рокфелер наема един млад репортер – Айви Ли и го прави личен „съветник“ на семейството, заплащайки подобаващо за услугите му. И това репортерче преобърнало общественото мнение, сътворявайки в своите публикациите от Джон скъперника един положителен образ на велик за времето си благодетел, който се грижил за хората. Така че не вярвайте на всичко, което чувате и виждате. Този свят е чисто лицемерие!

* * *

Третата световна война

Откъси от книгата на Анастасия Нових
„Сенсей-IV. Изконният от Шамбала“

* * *

– ...Какво искаше да кажеш за Третата световна война? – попита Володя. – Архонтите действително ли са я планирали?

– За съжаление, – кимна Сенсей.

– С днешното ядрено въоръжение на развитите страни?! – проговори Николай Андреевич. – Та това е толкова глупаво!

– Разбира се, че е глупаво, но само в разбирането на нормалните хора. А в извратените разбирания на Архонтите това е нормално... Сега ще ви разкажа това, което съвсем скоро милиони ще научат – ще ви разкрия тайните планове на Архонтите, за да не им бъде след това „скучно“ да работят... Така, Архонтите планират глобалните войни поколения напред. И, съдейки по техните разчети, това поколение трябва да бъде засегнато от Третата световна война.

Архонтите са планирали три дати за началото на нова световна война в зависимост от геополитическата ситуация и нивото на подгряване на населението за тези събития. Първата дата – е 23-ти декември 2012 година, вече разпространена из целия свят с помощта на косвена реклама като възможна дата за края на света. Втората дата – е 2017 година. И третата дата – 2025 година. Това са основни дати, към които се ориентират и изграждат своите изчисления. Въпреки че е напълно вероятно да има и промени, както във всяко друго планирано

действие... По принцип, подготовката за тези събития лесно може да се види и проследи. Единственият силен противник на Архонтите, който може сериозно да се противопостави на техните намерения ще бъде...

– Съветският съюз?! – попита нетърпеливо Виктор.

– Бих казал малко по-точно – Русия... Така че тази подготовка на Архонтите към новата глобална война е достатъчно лесно да се проследи чрез събитията. Аз вече разказах много за това как работят Архонтите и ще разкажа още. Техните методи практически не се променят и са се повтаряли неведнъж в човешката история. Всичко това ще бъде направено по старата елементарна схема.

Първото нещо, което ще направят, е максимално да отслабят своя сериозен противник, който действително може да им попречи да реализират своите планове. За да направят това, те ще прибегнат до провокативна или разрушителна политика в дадената държава чрез своите хора, или ако това не им се получава, ще се опитат да притиснат тази държава с помощта на държавите, които контролират. Естествено, ако е необходимо, организирайки в дадените държави преврати или революции, за да поставят на власт свое марионетно правителство.

Второто, което ще направят, е изкуствено организирана „световна криза“, та нали повечето от световния капитал е в техните ръцете. А и създаването на „подходящите“ условия на световните борси е нещо обичайно за тях. Припомнете си предишната изкуствено създадена световна криза и последвалата я Втора световна война... Също така, с цел да се създадат подходящи настроения в обществото преди Третата световна война, Архонтите изкуствено ще създадат „световна продоволствена криза“, от която ще пострадат основно най-бедните слоеве на населението. Без видими причини в света ще се усети рязък недостиг на храна, което ще доведе до глад в страните от Третия свят и значителен ръст на цените на хранителните продукти, дори и в развитите страни. В качеството си

на оправдание ще послужат „предположенията“, че очевидно всичко това е свързано с глобалното затопляне и проблема с пренаселването на планетата. Такива „изказвания“ съответно ще провокират у гладните желанието бързо да се намали числеността на човешката популация в тяхна полза.

Володя произнесе намръщено:

– Да, мрачна ситуация... Но Сенсей, ти нали казваше, че наистина настъпва глобално изменение на климата. Тъкмо затова е напълно възможно, подобно нещо да се нарече – просто прогнозирана реалност.

– Прогнозирана реалност?! – с осъждащ глас проговори Сенсей.

– Та със съвременните технологии пустинята Сахара е напълно реално да се превърне в цъфтяща градина и с нейните плодовете да се нахрани значителна част от населението. При това да не говорим, че на Земята има предостатъчно изобилие от плодородни почви за това, такова понятие като глад въобще да изчезне от тази планета. – Сенсей замълча за малко и вече с нормален тон продължи да разказва нататък.

– И третото, най-важно, смятат да финансират и организират няколко никому ненужни войни с някои страни от третия свят, но с участието на Съединените щати, като „световен полицай, застъпник на демокрацията по целия свят“. В тези войни, разбира се, ще загиват хора, включително и обикновени американски момчета, които, без да знаят настоящия мотив за тази война, умирайки ще си мислят, че с цената на своя живот защитават демокрацията и интересите на страната си на чужда територия. Хората ще умират, следователно недоволството сред американското население ще се увеличава. Използвайки тази обществена възбуда, в подходящия момент Архонтите ще обвинят за всичките беди поредната марионетка президент, приписвайки всичко на „неуспешната му политика“ и в същото време ще се опитат да убедят своите съюзници и хората от тяхната страна да повярват, че

конвенционалните войни са неефективни: военните действия излизат много скъпо, проточват се доста дълго (въпреки че самите Архонти финансират и срещуположната страна), в тях загиват много хора, което е напълно безсмислено. Тоест пари и човешки животи се пилеят напразно и от това няма никакъв смисъл. В резултат на това в обществото ще се формира мнение, че Съединените щати трябва да имат правото да нанасят първи ядрен удар върху такива „лоши, недемократични" държави, които никак не се вписват в политиката на Архонтите. Така в съзнанието на хората ще залегне мнението, че американците като „свободна държава" и „световна сила" следва да имат правото да нанасят първи ядрен удар. В края на краищата това е по-евтино и, най-важното, няма да умират техните момчета в борбата за „демокрация по света".

И за да убедят хората, че ядрената война е абсолютно необходима, ще манипулират икономиката на „най-могъщата държава". Както обикновено се прави от Архонтите. Първоначално икономиката изкуствено се повдига, хората свикват да живеят добре. След това се появява и „външният враг" на държавата. По това време Архонтите предизвикват рязък спад в икономиката, предизвиква се сериозна икономическа криза. В резултат на това много хора стават безработни. Създава се недружелюбно обществено мнение. На това отгоре в пресата започва активно да се преувеличава, че техният основен „враг" през това време богатее, изказват се „предположения", че най-вероятно това е причината „нацията да обеднява с всеки изминал ден". Тази провокация несъзнателно предизвиква у хората, възпитани да живеят с доминиращо Животинско начало, завист, гняв и силно негативно отношение към „забогатяващата за тяхна сметка" държава. В края на краищата, тези предположения, изказани от пресата, намират място в реториката на правителството, което намеква, че всички икономически проблеми на страната произлизат заради тази „лоша държава". И човек, намирайки се в затруднено финансово по-

ложение (но все още спомняйки си колко добре и комфортно е живял в собствената си „свободна просперираща държава“), виждайки как другата държава богатее (от което той обеднява), подсъзнателно се преориентира от своя вътрешен враг към външния, без да се замисля защо и как всъщност възникват всички тези кризи и кой ги създава. Тоест гражданите започват „задочно“ да мразят страната, към която сочат с пръст поддръжниците на Архонтите.

Нещо повече. Хората започват да се подготвят психически за това, че трябва първи да използват ядрено оръжие – това бързо и ефективно ще накаже „недемократичната държава“, заради която „всички обедняват“. По този начин Архонтите ще се опитат да отприщят една глобална война, в която, разбира се, ще загинат много хора, включително и тези, които са копнели за това „наказание“.

– Копнеж? Нима е възможно хората да оглупеят толкова? – изуми се Виктор – Та тук ако помислим логично, при отприщването на една такава ядрена война от великите сили никой няма да оцелее? На какво разчитат тогава Архонтите?

– Да, ако това се случи, ще загине голяма част от населението на земното кълбо... Въпреки че за бързото възстановяване на човешката популация е достатъчно да се оставят поне сто хиляди човешки същества. И това е добре известно на Архонтите. Ненапразно активно прилагат плана „Агарти“, който е замислен още по време на Втората световна война, когато ядрената бомба станала очевидната реалност на близкото бъдеще. Този план предполага да бъде построен дълбоко под земята напълно автономен град (изчислен за достатъчно продължителен престой на сто четиридесет и четири хиляди души с отчитане на тяхното размножаване), който би бил достатъчно безопасен при всякакви катаклизми и надлежно защитен от ядрена атака.

Архонтите смятат, че ако не успеят идеологически да завладеят света и да наложат своя диктатура в лицето на „светов-

но правителство“, то поне след тази глобална война ще станат еднолични световни господари. По целия свят най-накрая ще царува тяхното „правителство на националното единство“, на което ще се подчиняват безпрекословно всички останали хора на земното кълбо. Те разчитат на факта, че новите поколения ще бъдат отглеждани с изключително робска психика, основана на Животинското начало и ариманските принципи. Но това повдига друг въпрос. На кого му е нужна *подобна човешка цивилизация* с абсолютно доминиращо Животинско начало?

Сенсей въздъхна тежко и след кратко мълчание, каза:

– Защо ви разказвам всичко това, за да виждате, знаете и разбирате, че **най-важното в живота е да правите и въплъщавате вашия правилен избор**... Войните се организират от една шепа хора. Останала им многочислена свита от роби са просто – пешки, които живеят от моментните подаяния на Архонтите и се утешават с предоставената им власт, без да предполагат, че за Архонтите те са просто пушечно месо. Тези пешки се надяват на своето „щастливо бъдеще“, поради това усърдно изпълняват всички нареждания на своите Господари, водейки света към Третата световна война, и дори без да осъзнават, че те и техните деца също ще страдат от тази война и животът им ще се скъса като кинолента на кадъра с ядрената „гъба“.

* * *

Как може да се противостои на Архонтите?

Откъси от книгата на Анастасия Нових „Сенсей-IV. Изконният от Шамбала“

Причината за властта на Архонтите и Ариман (Върховният Архонт) над хората

– ...А това за Архонтите истина ли е? – попита Стас.

– Да – отговори Сенсей.

– Тоест това са шамани, магьосници и жреци?

– Не, някога, отдавна, в дълбоката древност са били такива, при това далече не всички от тях. А сега са тези хора, които оплитат в едно единно цяло своите ложи, тайните общества, световния капитал, политиката и религията.

– Световните банкери? – с удивление произнесе Володя.

– Тези, които ги управляват, – уточни Сенсей.

Женя дори свирна от чутата информация.

– Интересно, какви са тези тайни общества? – с любопитство попита Володя.

– Е, добре. В различните времена те са били наричани по различен начин. Например един от първите влиятелни кръгове на Архонтите от древни времена е известен под названието „Волни каменоделци“. От този ствол растат много корени. Съществуват така наречените „Братството на змията“, „Братството на Дракона“, „Илюминати“, „Масони“ и други тайни общества. Историците и до ден-днешен се опитват да разберат кой от кой е произлязъл. Но само се объркват. Защо? Защото целта на Архонтите е така да оплетат всичко, че почти никой

да не се досети и достигне до истинската същност на всички тези тайни общества. Идеята е проста. Преобладаващото мнозинство от тайни общества са просто пешки в ръцете на Архонтите и служат за манипулациите на Ариман.

Ариман просто си играе със слабостите на хората. И една от тези слабости е подсъзнателното влечение на хората към мистериите. И тук са засегнати не само духовният импулс на човека и желанието му да се изтръгне от веригата на прераждания чрез тайни знания, но и, често банални егоистични амбиции, да се властва над себеподобните с притежаваните знания. Тъкмо затова по-голямата част от тайните общества процъфтяват под крилото на Архонтите. И като се има предвид факта, че хората не просто искат да притежават тайно знание, но и да създадат около себе си „империя“, се получава така, че днес почти целият свят се управлява от тайно световно правителство – това на Архонтите.

Сенсей спря, а Володя се позамисли и каза:

– Честно казано, дори и с цялото си знание и опит на боен офицер, никога не съм чувал за това, особено за тайни общества от такова ниво. Може ли да ни просветлиш малко по този въпрос? – И като видя как Сенсей се колебае, добави – по-добре, както се казва, да познаваш врага в лице, отколкото да бъдеш в неведение.

На което Сенсей отговори:

– Какви ти врагове? Та това са нещастни хора, които погрешно са избрали празното и временното вместо вечното. Техният избор е направен в посока на материята, или по-скоро в посока Ариман. Хората непрекъснато си измислят някакви врагове, защото не могат да се справят със своя вътрешен конфликт, този между Животинското и Духовното. Отношенията между самите хора, та стигайки до народите – е една увеличена проекция на този конфликт. В действителност най-злият човешки враг – това е самият той, по-точно – неговото Животинско начало. То не може да бъде преборено с

обикновени методи, защото колкото повече му се противопоставяш, толкова по-силна ще е агресията от негова страна, тъй като влагаш в този конфликт своето внимание. Можеш да го победиш само със своето нежелание да се поддаваш на неговите провокации и съблазни, а също така, съсредоточавайки се върху духовното, доброто за душата. И едва тогава, когато заемеш такава вътрешна позиция и искрено я следваш, враговете във външния свят ще изчезнат и животът ще се превърне в една вълнуваща игра. В края на краищата ние се намираме тук временно, смятайте, че сме на гости.

– Да, но това е светът-капан на Ариман?! Как да се живее в него, ако искаш да бъдеш свободен? – развълнувано попита Юра.

– В каквито и условия да попаднеш, каквито и препятствия да ти поставя съдбата, трябва да живееш така, както се полага на един Човек с главна буква. Тоест сам да ставаш Човек и да помагаш на хората около теб. Основното нещо в този живот е да бъдеш свободен вътрешно по Дух, свободен от света на материята, да вървиш към Бога, без да се отклоняваш от неговия път. Тогава във външния живот ще можеш да донесеш максимална полза за хората и да изживееш един живот, достоен за званието Човек. Тъкмо тук се крие великата тайна! Стани човек тук и сега в този егоистичен, материален свят. Бъди като лотос, който израства от блатото, но въпреки средата, в която израства, придобива перфектна чистота! Та нали си Човек и в теб се намира Неговото семе!

Нашата компания слушаше думите на Сенсей със затаен дъх.

– Да, за да станеш Човек в този свят, наистина трябва да имаш много силна воля, мъжество и да запазиш чисти своите мисли, без да ги окаляш в блатото – съгласи се Николай Андреевич. – Човек има склонността да подражава на повечето

хора в този свят, тъкмо затова и бива привличан от действия, базиращи се на егоизма, ето защо се къпе в калта, успокоявайки своята съвест с израза „всички така правят“, „всички така живеят“. – И след малка пауза добави: – Относно Архонтите... Честно казано и на мен ще ми бъде много интересно да науча за тези тайни общества. Не че ме съблазняват, просто искам да разбера кое какво е, да се науча да отделям зърното от плявата...

Сенсей кимна, съгласявайки се с неговия отговор.

– Проблемът е в това, че хората желаят всичко това, за което говори Ариман. Всички те искат да станат значими в този материален свят и да се докажат пред другите, искат да удовлетворят амбициите на своето Животинско начало, а не да докажат на Бога, че са достойни да се нарекат Човеци, стремейки се към Него с грижа за своята душа. Искат да станат супер богати, знаменити тук и сега, престъпвайки заради своите глупави мечти всякакви граници, без значение по какъв начин, само и само да достигнат своята цел. Живеят за да не бъдат по-зле от другите, а ако е възможно много по-добре от тях.

Мнозина се опитват да станат лидери. Едва ли не всеки смята, че щом му е дадено да се роди в този свят, трябва непременно да живее по-добре от другите и да достигне някакви определени висоти в кариерата, положение в обществото и материално благополучие.

* * *

Истинската свобода

– Ех, – въздъхна Виктор. – Всичко е точно така. Трябва здраво да се бди на пост за своите мисли и доста по-внимателно да се избират желанията.

– Не, съгласен съм, ако просто седиш и бдиш на своя пост, – произнесе Стас. – А ако твоят пост бива засипван с такива лозунги като „свобода“ и „равни възможности“ и ти го внушават от всички страни, а всъщност просто те използват като роб?

Сенсей отговори:

– „Свободата“ и „равенството“ – това са едни от най-съблазняващите думи-капани на Ариман, тъй като човек реагира на тях, изхождайки от своите духовни потребности, а после благодарение на умелата „демокрация“ на Ариман...

– ...се натриса в... материалното, с усмивка добави Володя.

– Точно така.

– Това е от сорта, че демокрацията е начин да си избираш робовладелци ли? – шеговито произнесе Виктор.

– Нещо такова, – кимна Сенсей. – Та нали Ариман, използвайки днес думата „свобода“, води човека към разбирането, че може да я постигне само чрез парите, притежавайки достатъчно капитал. Богатството и властта – това са основните оръдия, с които се управлява съзнанието на хората. Но истинската свобода – е когато човек се извисява по-високо от този свят, по-високо от своите материални желания, когато всеки ден живее заради своята душа, попълва нейната съкровищница с добри дела, мисли и помощ за околните. Когато човек живее не заради своя егоизъм и значимост, а за другите хора в името на Бога.

* * *

– ...Много от нещата в живота на хората, както и тяхното духовно развитие зависят от това кой ги управлява. В страните, в които негласно работят служителите на Архонтите, царува лъжата, измамата и материалното начало, което подменя активните духовни стремежи и ценности на народа. На фона на красиви думи от хората правят тъпи, послушни идиоти. И колкото повече такива държави има, пребиваващи под властта на Архонтите, толкова повече човечеството затъва в калта на материята, накланяйки чашата на собствения избор към Животинското начало. И, естествено, толкова по-бързо цивилизацията се приближава към собственото си унищожение. **Та нали основният смисъл на човешкото съществуване е в усъвършенстването на духовното начало, в шанса на всеки индивид да стане Човек.** А стадо послушни двукраки животни, загрижени за материалното, са нужни само на Архонтите при това за чисто егоистични, амбициозни цели.

Но искам още веднъж да подчертая: **всеки човек има право на свой избор!**

* * *

Как може да се противопоставим на архонтите?

– ...Архонтите творят? – с усмивка произнесе Сенсей. – Още веднъж ще обясня, тези Архонти са жалка шепичка в сравнение с цялото човечество! И ако хората се изплюят върху тях, Архонтите просто ще се удавят в тази плюнка. Архонтите само планират, а ние, хората, избираме да се съгласим с техния избор или да отстояваме своя. В действителност общият избор зависи изключително от личния избор на всеки от нас, от вътрешния превес било то към духовните желания, било то към животинската измама. Защо Архонтите ни тласкат към войната, към революциите, към международните конфликти и ние вървим като стадо овце и избиваме собствения си вид, без дори да се замислим за последствията? Защото Архонтите са заинтересувани от формирането на хора, които не са способни на самостоятелно мислене, действие и търсене на закономерности. За тях е важно те да бъдат роби, които чрез медиите могат да бъдат манипулирани и да им бъдат налагани стандартите на Архонтите: как трябва да изглеждат, да действат и мислят, какви политически и жизнени ориентири да следват. Те държат хората в постоянен страх от бедност, глад, материални лишения, страх за собствения си живот и здраве. Човек започва да вярва, че животът е наистина такъв, че това е неговата съдба.

Нищо подобно! **Човек винаги е свободен в своя личен избор! Всички страхове се раждат от Животинското начало, от неговия тотален страх от смъртта. Всяка материя е смъртна – това е закон. Обаче точно в това е красотата на човека, че не е просто едно парче материя и въобще не е роб, в него е заложена огромна духовна сила, която е способна да го превър-**

не в Истински Човек, в тази същност, която е много по-висша от материалния свят. Освобождавайки се от лъжите, човек се освобождава от глупостта. Разбирайки Истината, той става по-силен и по-умен. Колкото повече умни и духовно свободни хора има в света, толкова по-трудно ще бъде на Архонтите да реализират своите планове, толкова по-слабо ще бъде тяхното въздействие върху хората. А ако всички хора познаят Истината и направят правилния избор, то Архонтите няма да има кого да командват. В края на краищата те са едно нищо. Архонтите са една малка шепичка. В ръцете на хората е решението: да се поддадат ли на провокацията им и да докарат света до глобална война или да отхвърлят тяхната власт и да сътворят златната епоха за тази цивилизация. В ръцете на хората е бъдещето на света. Всичко е много просто. Трябва да бъдеш този, от когото се страхуват Архонтите. Трябва да бъдеш Човек!

* * *

Исторически факти от дейностата на Архонтите

Причини за възникването на държави и войни

– ...Как мислиш, защо и как се е появила такава държава на „Свободата“ като Америка? Или защо, например, се е случила Първа и Втора световни войни?

– Ами как защо? – малко се обърка Николай Андреевич. – За това е имало някои исторически причини, политически обстоятелства и в края на краищата доза случайност. А относно войните – просто търпението се е изчерпало и най-малката причина се е превърнала в искра, предизвикала остра враждебност между политиците, които въвлекли своите народи в тези войни. Нека вземем, например, убийството на австрийския херцог в Сараево, наследникът на австро-унгарския престол. Именно този факт довел до Първата световна война.

Сенсей се усмихна леко и произнесе:

– Друг отговор и не очаквах да чуя. „**Историческите причини“, „политически обстоятелства“, „Случайност“, „Чашата на търпението“ – това са просто отпечатъците на Архонтите, поставени в умовете на хората, така че никой да няма желание да стигне до истинската същност на това, което се е случило. Историята, скъпи ми докторе, се прави, а не се случва.**

Англия под влиянието на Архонтите

– ...Архонтите не променят своите методи – добави Сенсей и след кратка пауза, продължи: – За разлика от обикновените хора, живеещи един кратък миг, Архонтите планират своите действия векове напред. И не защото живеят по-дълго време. Не, животът им е като на всички, нормален, земен, човешки. Просто целите и задачите на организацията им са такива. Събитията в Англия са типичен пример на деструктивните им дейности... И сега ще отделя на тази тема малко повече време, за да разберете откъде произлизат корените на подобни събития по света.

След като населението на земното кълбо започнало стремително да расте, архонтите започнали усилено да създават най-различни организации, тайни общества, мистични течения, религиозни секти, така че чрез тях да могат да контролират колкото е възможно повече хора и да завладеят лостовете на световната власт. Една от най-влиятелните организации, създадени от Архонтите, са група от много богати евреи, а поточно най-богатите еврейски равини, които били религиозни и политически лидери на еврейския народ, живеещ из целият свят.

– Накъде без тях, потомците на еврейските жреци, – с усмивка произнесе Стас.

Те се възприемали като „месианския“ елит на юдаизма и заявили, че абсолютно всички евреи по света са в съгласие с техните цели (в действителност това били само гръмки изявления, нищо повече). А истинските цели въобще не били такива, каквито ги представяли пред обществеността. Именно

чрез тази организация Архонтите покорили Англия. Направили го по следния начин: Първоначално, със съдействието на тези хора, които активно спонсорирали разнообразни сепаратистки партии, била организирана така наречената „Английска революция“ (като се започне от 1640 г. до 1689 г.), а в действителност – държавен преврат с граждански войни, с цел сваляне на неудобната за Архонтите династия на Стюартите в Англия. В резултат на политическа манипулация се стигнало до това, че още през 1688 г. династията на Стюартите била отстранена от трона, а през 1689 г. за крал на Англия бил обявен Уилям III Орански – човек на т.нар. „Волни каменоделци“. Между другото, когато този човек дошъл на власт, още същата година основал „Оранския орден“, който, в съответствие със своите скрити задачи отговарял на настоящите намерения на „Волните каменоделци“, а пред широката публика допринасял за укрепването на протестантството в Англия. Между другото, този орден съществува и до днес.

Така че появилият се толкова скоро крал Уилям III, в съответствие с плановете на Архонтите, въвлича Англия в изключително скъпоструваща война с Франция. Освен факта, че в това кръвопролитие пострадали народите на двете страни, били изчерпани и финансовите ресурси на двете държави, особено на Англия. Точно този финансов крах Архонтите и търсели. Благодарение настоятелната инициатива на Уилям III, британската хазна била принудена да вземе заем от еврейските банкери в размер от 1,25 милиона британски лири и не просто да ги вземе, но поради огромния държавен дълг да се съгласи със свръхнеизгодните условия по заема в полза на еврейските банкери. В резултат на тази нерентабилна сделка за британците, се появява Първата Частна Централна банка, наречена „Банката на Англия“. Именно тази банка, в съответствие с условията по заема, имала правото да трупа национален дълг, събирайки необходимата сума от прякото данъчно облагане на британския народ, имала право да дава кредити

в размер на 10 паунда на книжен носител за всеки съхраняван паунд в злато, да определя златното съдържание на книжните пари. В резултат на това, при инвестирани от страна на банка 5%, банковите операции започнали да носят 50% приходи. В резултат на тази открита, нагла кражба, националният дълг на Англия за четири години се увеличил почти шестнадесет пъти. И не стига, че за всичко това се разплащал английския народ, а на това отгоре се стигнало до такава задлъжнялост на държавата, че Архонтите можели свободно да влияят на политическия процес в страната като Собственици на държавата. Скоро в Монетния двор на Англия се появили техни хора, включително и добре познатия ви Исак Нютон.

– Нютон?! – удивено произнесе Виктор. Това да не е онзи физик?

– Точно така, – потвърди Сенсей.

– А той какво е дирил в този монетен двор? – на свой ред попита Руслан.

– Имайте търпение, – с усмивка произнесе Сенсей, – Малко по-късно ще ви разкажа... Ето ви още няколко факта за размисъл от известната ви история от онези времена, сочещи към гореспоменатите дейности на Архонтите. След неочакваната смърт на Уилям III Орански, когато престолът преминал към Анна (последната от династията Стюарт) кой според вас контролирал всяко действие на кралицата и де факто управлявал държавата? Сара Марлборо (фаворитката на кралицата) заедно със съпруга си, главнокомандващия Джон Чърчил Марлборо, който преди това бил сътрудник на Уилям III Орански. И след смъртта на Анна кой се намества на английския престол? Избраникът от Хановер, Джордж I - Немски, който до края на живота си така и не научил думичка на английски език. И кой при неговото управление реално управлявал Англия? *Седемдесет* влиятелни *семейства* от Британския парламент. И от кого били „издигнати“? От Архонтите. А какви неща са натворили във външната политика, включително и в Амери-

ка – можете сами да се информирате от историята. Ето ви и цялата история!

Всъщност, какво се е случило тогава в историята на Европа**? Обикновено мошеничество в особено големи размери: една малка група германски князе, които били спонсорирани от еврейските банкери, водени от „Волните каменоделци“, свалят английския крал от престола и поставят на негово място хановерци, които били под техен контрол. И с помощта на последните не само въвлекли Англия във война, снабдявайки държавата с германски войници, но и значително опустошили британската хазна. Но най-важното – направили Англия политически зависима от еврейските банкери и, разбира се, от Архонтите.**

* * *

Създаването на масонските ложи в Европа

– ...Да, ще уточня още един момент. Тактиката на действие на Архонтите, дори сред това изобилие на тайни общества, които масово плодили, била достатъчно засукана. Те не просто създавали тези общества, но и ги провокирали да се конкурират помежду си, до степен на жестока конфронтация, примамвайки значимите в социума хора.

– Аха, насъсквали ги като гладни песове едни срещу други за единия комат, – добави Стас.

– Нещо от този род.

– И за какво им били такива усложнения? – с недоумение произнесе Володя.

– За да прикрият престъпните следи на самите Архонти, за да не може никой да се досети кой стои зад едни или други събития. Те насъсквали тайните общества едни срещу други и с техните ръце сътворявали това, което им е било изгодно. А след това с помощта на други свои тайни общества „конкуренти“, унищожавали изиграли своята политическа роля „играч“. Като цяло за Архонтите това било една шахматна партия с човешки животи, прикрита с мистицизъм, власт и политика.

Ето например по повод конкуренцията: на 24 юни 1717 година в Лондон се събрали представителите на четирите големи ложи. На тази среща била основана английската Велика Ложа, която и до днес наричат Световна ложа на майката. Една от основните й задачи била да задържи на трона Хановерската династия (династия на английски крале от 1714 до 1901г.). Между другото, някои от членовете на следващите поколения от даденото кралско семейство неслучайно заемали някои от ключовите позиции в тайните общества на „Волните каменоделци“. Това са Фридрих Август, крал Джордж IV, крал

Едуард VII, крал Джордж VI. Всичко това било много изгодно за Архонтите, главно заради политическото влияние, което оказвали благодарение на тези свои „кралици“ върху света. Впоследствие много хора останали недоволни от свалянето от власт на династията Стюарт. Затова Архонтите, за да успокоят „недоволната тълпа“, в противовес създали още една „Велика Шотландска ложа“, която поддържала привържениците на Стюарт. И просто манипулирали тези две ложи, които благодарение на различни провокации от страна на Архонтите, започнали да се отнасят една към друга крайно враждебно.

– Да, от нищо не се гнусят, – отбеляза Володя – Може ли такова нещо, така да промиват мозъците на хората!

– Те използвали всички средства, започвайки от индивидуалната обработка на съзнанието на отделната личност и завършвайки с обработката на мирогледа на големи групи от хора.

– Отделната личност? – попита Руслан.

Стас му обясни накратко, за да не отвлича вниманието на Сенсей от темата.

– Е, крале и всичките им там високопоставени хора.

– Не само – отвърна Сенсей. – Понякога, рядко, но спретнато, в тяхното полезрение и обработка попадали с нищо непредизвикващи вниманието на околните момчета на 11 или 12 годишна възраст от ниските социални слоеве на населението.

– Възрастта, когато се пробужда жизнена енергия, – тихо отбеляза Николай Андреевич, внимателно слушайки Сенсей.

– Абсолютно вярно. Когато Архонтите чрез своите организации, изникващи от ствола на „Волните каменоделци“, се занимавали тясно с възпитанието на подобни личности, резултатите за човечеството често били катастрофални. Нека вземем за пример личността на Ротшилд.

Историята на Ротшилд

– ...А кой е Ротшилд? – поинтересува се Виктор. – За първи път чувам за него.

– Не е учудващо – усмихна се Сенсей. – Това е финансов магнат от края на XVIII и началото на XIX век, точно по това време, за което говорихме досега. Днес го наричат „основателя на династията на влиятелни банкери и бизнесмени, собственици на световноизвестни банкови къщи, корпорации в различни индустриални отрасли“. В медиите на различните държави силно се пропагандирала идеята, че е бил човек, който „сам се е създал“ и „достигнал невиждани висоти“, дори в известна степен бил посочван като пример за подрастващото поколение, подчертавайки как „всеки един човек има подобни възможности“. Защо Архонтите рекламират така енергично украсените истории на своите показни „пешки“? За да не възниква сред хората любопитство кой всъщност управлява тези „пешки и кралици“ и, поглеждайки зад завесата, да разберат какво всъщност се случва в света. За да се убедят хората, че такива „кукловоди“ като Архонтите не съществуват, че историята зависи изключително от мисленето и действията на „индивидуалната личност, притежаваща власт.“

– И какво печелят с тази тайнственост? – свивайки рамене попита Андрей.

– Време, обстоятелства и контрол над хората. За тях е изгодно да стоят в сянка, тъй като само в сянката се реализират техните планове... Всъщност откъде се е появила личността Ротшилд и как „Волните каменоделци“ са го използвали за своите цели? Знаейки това, ще разберете по-добре как се е формирала „най-правилната и най-демократичната държава в света“ и на кого всъщност принадлежи.

Всъщност името Ротшилд е прякор, псевдоним, който в превод от съвременен немски език означава „червен щит“ (Rotes Schield). Също трябва да се отбележи, че на старонемски език Rotes Schield означавало „фалшива табела“. Но това е само между другото.

В действителност този човек се е наричал Майер Амшел Бауер и бил роден през 1743 година в древния германския град Франкфурт в Майн, в еврейско семейство на дребни търговци на стари монети. На единадесет годишна възраст съдбата го среща с представителите на „Волните каменоделци“. Заради необичайния за възрастта си характер и качествата си на „ловък търговец“, той е бил „забелязан“ от тези хора като добър „материал“ за нова фигура на шахматната дъска на своите гросмайстори.

Само шест месеца след това съдбоносно запознанство и близкия контакт с представителите на „Волните каменоделци“, бидейки вече на 12, момчето остава кръгъл сирак. Негови роднини го взели да се грижат за него и го изпратили да учи в прочутата синагога в град Фюрт. По това време „новите приятели“ разкрили на момчето смисъла на някои негласни неща. Знаейки това, той вече възприемал реалността по съвършено различен начин. Общите знания го интересували само донякъде. Затова пък в синагогата, експериментирайки върху връстниците своите умения, се прочул като истинска невестулка. В училището открил нещо от рода на лавка и водил там своите парични операции. Съставял различни антикварни колекции и ги пускал в оборот.

Когато се върнал във Франкфурт, вече като юноша, неговите поддръжници не бързали да му подадат ръка, за да видят неговото поведение в условия на „нищета“. Майер и там запазил хладнокръвие. Той активно се занимавал с всякаква възможна работа, която му попадала, разширявайки постепенно кръга на своите сделки. Удовлетворени от резултатите на този „тест“, покровителите го уредили на служба в банковия офис

на Опенхаймер в Хановер, където достатъчно бързо придобил практически опит, пребивавайки на различни длъжности и изкачвайки служебната стълбица от дъното до върха.

– Къде? В Хановер ли? – удивен попитал Николай Андреевич. – Чакай... ти току-що разказа за създаването на династията Хановер в Англия. Това не е ли един и същ...

– Точно така... в тези времена германският град Хановер бил развъдник за „Волните каменоделци“. За това неслучайно, след Уилям III Орански, британския престол бил наследен точно от династията Хановер (далечни роднини на Стюардите). Между другото, тази ситуация продължава и до днес, тъй като Уиндзъри (настоящата кралска династия на Англия) по права линия произхожда от кралския двор на хановерци.

– Ето откъде растели корените им, – досетливо каза Николай Андреевич. – Страшна комбинация са направили с англичаните! Винаги съм си мислел защо някои англичани и до ден-днешен се оплакват от „немското управление“ в Англия.

– Така е – потвърди Сенсей.

– И как е станал този човек... как му беше името... Ротшилд финансов магнат? – нетърпеливо попита Руслан. – Да не се е развихрил в онази банка?

– Не, това е била своеобразна школа. Когато подготвили и обучили Ротшилд на необходимите неща, той отново се върнал във Франкфурт. Това било времето, когато са го държали, така да се каже, на скамейката... През това време човекът се опитвал да открие свой бизнес с търговия на старинни монети и обмяна на валута. А когато назряла политическата ситуация, включили Майер в „голяма игра“. По това време той бил само на 21 години. Същите тези „Волни каменоделци“ извели още една фигура на шахматната дъска – престолонаследника принц Вилхелм IX (бъдещия курфюрст на Хесен) от княжеския дом на Хесен-Ханау

– Бъдещият кой? Курф... – не разбра Славик.

– Kurfürst – това е на немски. Така бил наричан княза във

феодална Германия, който имал право да участва в изборите за император... И след 5 години Майер Амшел станал придворен фактор, т.е. търговски агент, доставчик на необходимите продоволствия за двора, а след това главен придворен агент в княжеския дом Хесен-Ханау. Но основната му задача, поставена от „Волните каменоделци“, била таен контрол над финансовата дейност на Вилхелм IX.

Между другото Вилхелм, не без подсказки от „Волните каменоделци“, бил първият от немските князе, започнал да се занимава с лихвено кредитиране. В резултат на това повече от половината европейски владетели (а следователно и хора, на които непосредствено можели да влияят „Волните каменоделци“) се оказали негови длъжници. Освен това Принц Вилхелм „давал под наем“ своите войници на други страни, разбира се, като на първо място се давал приоритет на държавите, които му посочвали „Волните каменоделци“. Благодарение на своя таен покровител, той се „сприятелил“ с хановерците. Великобритания била негов основен клиент, тъй като постоянно се нуждаела от войници, включително и за контрол на своите колонии в Северна Америка.

Между другото, отбележете си и това. Тези същите немски войници, принадлежащи на Вилхелм, по-късно се борили с армията на Джордж Вашингтон във „Valley Forge“. В британската армия срещу „американците“ се сражавали повече немци, отколкото англичани. И в същото това време на служба при „американците“ (по-правилно е да се каже – живеещите в английските колонии европейци, повечето от които били англичани) били дислоцирани немски войници от Прусия. Също така, пруският крал Фридрих Велики, който предоставил войниците, още в младежките си години имал работа с тайната организация на „Волните каменоделци“ и се намирал под влияние на нейните идеи.

Женя не издържа и произнесе със смях:

– И какво излиза, немците воювали срещу немци за неза-

висимостта на британците срещу британци. Пълен тъпизъм!

Сенсей поясни:

– Е, Архонтите къде-къде по-завъртени комбинации са сътворявали!

– Дела! – Поклати глава Стас. – И какво, на немците толкова ли им е трябвала тази война?

На което Володя сухо отбеляза:

– Какво ти значение къде воюват и на чия страна са, та те са просто наемници.

Николай Андреевич въздъхна тежко:

– Тъкмо тук е цялата работа! Тези хора не се интересуват къде воюват и чии интереси защитават, важното е да бъдат платени парите.

След като Сенсей ги изслуша, продължи:

– Да, а когато фигурата на Вилхелм IX (който по това време станал един от най-богатите хора в Европа) изиграла своята игра на шахматната дъска на Архонтите, те просто го подменили чрез „Наполеоновите войни“. Вилхелм бил принуден да избяга от страната и в продължение на много години живял в изгнание. Познайте на кого доверил „временно“ своите дела и капитали?

– Да не би на Ротшилд? – С шеговит тон произнесе Виктор.

– На него същия – отвърна Сенсей

– Да, добре се насади юнакът! – разсмя се Женя. – Както се вика, дал на гладното куче да пази кебапчетата. А по-нататък?

По нататък... на шахматната дъска станала малка рокада и Майер Ротшилд започнал с голяма изгода за Архонтите да осъществява сериозни финансови сделки на международно ниво, благодарение на солидния капитал на Вилхелм. За да се осъществят тези крупни международни сделки, „Волните каменоделци“ дори предоставили на Ротшилд част от своята превъзходно организирана разузнавателна мрежа, която била нива над най-добрите кралски разузнавателни служби в

Европа. Освен това тези хора разполагали не само с последните новости, но и превозвали наличните пари и ценни книжа. По-късно, за да не се разобличи разузнавателна система на „Волните каменоделци“, приписват на Ротшилд създаването на тази мрежа от агенти-информатори по прототипа на кралските шпионски подразделения.

Тези слухове отчасти се потвърждавали със станалия покъсно общоизвестен факт, че Ротшилд организирал известния таен орден на баварските „илюминати“. И това действително е така. Но не е било направено по собствена „инициатива“ на самия Ротшилд, а по поръчка на „Волните каменоделци“, които през 1770 година довели и срещнали своя пореден „възпитаник“ Адам Вайсхаупт с Майер Ротшилд, за да може първият да организира тайния орден на „Илюминатите“ в германския град Инголщад (Горна Бавария), а вторият да кредитира проекта. „Волните каменоделци“ залагали много на този орден в световните политически събития. Затова на Вайсхаупт била поставена задачата не само да разшири и укрепи дадения орден, но и да присъедини към него най-добрите и светли умове в света на индустрията, икономиката и образованието.

И за да обвържат човека, заемащ висок пост към ордена и да установят над него абсолютен контрол, били разрешени всички средства, в това число и нагъл шантаж, подкупи с пари и секс. Между другото официалната дата на основаване на този орден е 1776 година – забележете, годината, през която е била подписана американската Декларация за Независимост. Именно баварските илюминати с нова сила започнали да пропагандират стария лозунг на Архонтите: „Свобода, равенство и братство“. И именно в техните кръгове се доработвал плана за „Новия световен ред“ на Архонтите, който по-късно започнал да се въплъщава със създаването на Съединените Американски Щати.

– Наричали са се „Илюминати“? – с известна изненада произнесе Виктор.

– Да, но искам да отбележа, че това е само едно от звената на тайните общества на „Волните каменоделци“, този „дублаж“ бил необходим, за да се заличат следите и да се запушат дупките за каквото и да било изтичане на информация. Истинските илюминати, помощниците на Ариман, са се зародили още в далечни времена в тайното месопотамско общество „Братството на змията“. И тяхното затворено тайно общество съществува и до ден-днешен.

Та така за Ротшилд. По-късно той включил в играта на голямата политика и своите пораснали синове. Още през 1770 година се жени за дъщерята на еврейски търговец, която му родила 5 сина и 5 дъщери. Когато децата пораснали, също навлезли в кръга на „Волните каменоделци“. В началото Ротшилд ги направил свои помощници, а след това, по заповед на своите стопани, ги разпределил по държави: Натан Ротшилд създал банка в Лондон; Соломон – във Виена; Калман (Карл) – Неапол; Якоб (Джеймс) – в Париж. А във Франкфурт след смъртта на Майер през 1812 година останал да управлява неговият първи син – Амшел, който открил банка и в Берлин. През 19 век тези братя кредитирали не само правителствата и техните държави, а благодарение на „Волните каменоделци“ с тези пари вече се устройвали войни и се снабдявали цели армии.

* * *

Как възникнали Съединените Американски Щати

– ...Да вземем например Съединените Американски Щати. Как мислиш, че е възникнала тази държава? – попита Сенсей.

Николай Андреевич леко се поколеба и отговори с неуверен глас:

– Както вече знаем, държавата е създадена в края на осемнадесети век, по време на Войната за независимост в Северна Америка. Първият президент на САЩ – Джордж Вашингтон станал главнокомандващ армията на колонистите.

– А знаеш ли по каква причина е започнала тази война и кой е манипулирал дадения човек за създаването на тази държава?

...След като Христофор Колумб открива брега на Америка през 1492 година, започнал бурен процес на европейска колонизация на Северна Америка. Испанци, англичани, холандци, шведи, французи са се стремели да се докопат до новите земи – нов източник на несметни богатства. Местното население било безмилостно избивано. За работата в памучните и тютюневите плантации масово се внасяли чернокожи хора, така наречените в историята африкански „роби“.

И далеч не на последно място в тази борба за нови земи играела роля организацията на „Волните каменоделци“. Само че, за разлика от всички останали, те постъпили много по-хитро. Ако страните, които имали земи в Северна Америка се конкурирали помежду си, разделяйки европейските преселници на „свои“ и „чужди“, то „Волните каменоделци“ постъпвали коренно различно.

Чрез своите тайни ложи в тези страни те свободно намествали своите собствените организации на всяка колониал-

на територия, намираща се под контрола на една или друга държава, която им хващала окото. Те не само разполагали там своите ложи, но и – под прикритието на „религията“ – създавали от местните жители „свои“ хора (независимо от тяхната европейска националност), посредством които завземали властта над дадената територия. Разбира се, това се е правило от нисък ранг „посветени“ в масонството. Всичко това било управлявано от Европа, или по-точно от Англия, която по това време се превърнала един вид в страна-пристанище за масоните...

...Е, а сега нека да разгледаме как се е образувала „най-свободната, най-правилната и най-демократичната страна в света“, както днес наричат САЩ. Когато европейските страни започнали интензивно да създават колонии върху новите земи на Северна Америка, които носели приказни печалби, „Волните каменоделци“ започнали да провокират военни конфликти в тези колонии. И не само там. На териториите на Северна и Южна Америка, благодарение на умелата им организация, се завързала цяла серия от революции. От тях била организирана и т.нар. война за независимост в Северна Америка (1775-1783), в хода, на която през 1776 г. са се образували Съединените Американски Щати. През 1783 във Версай (запомнете това френско градче, разположен близо до Париж) е бил подписан така нареченият мирен договор, съгласно който Великобритания признава независимостта на САЩ. А кой спонсорирал двете враждуващи страни (включително предоставянето на наемна армия – както вече знаете примера с немските войници) и инициирал „примирието“? Волните каменоделци! А средствата за цялата тази Американска война (в своите английски колонии) британското правителство взело назаем от еврейските банки, в това число и от Ротшилд. А за „борбата срещу британското владичество“, за същите капиталовложения на „Волните каменоделци“, била създадена континенталната „армия“ под ръководството на Джордж Ва-

шингтон, който се явява един от „възпитаниците“ на масонската ложа.

– Масонска ложа – това да не са същите тези „Волни каменоделци“? – попита Костя.

– Да. С едни и същи господари на върха – уточни Сенсей. „Масон“ в превод от френски означава буквално „каменоделец“. С названието Масони една от най-новите религиозно-политически организации, които се обособили в Англия през XVIII век започнали да наричат „Волните каменоделци“. Между другото, „франкмасон“ също се формира от френското „franc-macon“, което буквално означава „волен каменоделец“.

– Накратко, всички били свои хора, – иронично произнесе Женя

Момчетата се усмихнаха, а Сенсей кимна и продължи:

– Според общоприетата „история“ Джордж Вашингтон встъпва в масонската ложа на 20 години. Въпреки че бил забелязан много по-рано. Когато момчето било на единадесет години умира баща му, който бил собственик на плантация за тютюн. Момчето остава с майка си, с която отношенията му започнали да се влошават, естествено не без намесата на неговите „нови приятели“. С неговото възпитание се заема брат му Лоурънс. Когато Джордж става на 12 години, „Волните каменоделци“ го правят наследник на голямо състояние и той става богат земевладелец, изпращайки на онзи свят Лоурънс, въпреки че и до днес официално се счита, че брат му е умрял от туберкулоза. Това се е „случило“ през 1752 година, в периода на войните за територия между английските и френските колонии. И неслучайно този млад мъж, две години по-късно (през 1754 г.) бил назначен за командир на опълчението на Вирджиния, а през 1755 г. – за командир на полка. След това го оженили за млада вдовица, която притежавала голямо състояние, подкрепяли го в политиката, където в течение на няколко години редовно бил избиран в Законодателните събрания в различни области. Нещо повече, по време на избо-

рите, Джордж Вашингтон, обучен от „Волните каменоделци“ не се стискал и щедро плащал за масовите гощавки на своя „електорат“, а след преброяването на гласовете организирал грандиозен бал.

Когато били задействани планираните от Архонтите събития, свързани с формирането на „независимата държава“, Джордж Вашингтон бил „избран“ за командващ генерал на армията, събрана за „защита на Американската Свобода“. И каква армия само! „Войници“ без никакъв военен опит били набирани за кратък срок. Отсъствала дисциплина и процъфтявало дезертьорството. Като цяло армията на Вашингтон била доста неопитна в сравнение с войските на срещуположната страна. И все пак, когато всички „декори“ били създадени, Архонтите изиграли тази партия много красиво. Независимо от факта, че британското правителство не желаело да води тази война и информирало колониите за своята готовност за примирие, войната за „независимост“ така или иначе се състояла, тъй като на Архонтите им е била необходима „своя“ държава. Финансирайки изцяло войната, Архонтите естествено знаели кой и кога ще спечели. И за тази цел била създадена съответната политическа обстановка. Така англичаните с тяхната „мощна редовна армия“ капитулирали в зададения им срок. За много хора повярвали в лозунгите на Архонтите, войната била за „независимост“. А за Архонтите и близките им подчинени всичко това било просто спектакъл!

След войната „Волните каменоделци“ направили от Вашингтон „военен герой“, „спасител на отечеството“, приписвайки му цели легенди. Накратко, планомерно подготвяли общественото мнение към придвижване на новото протеже за президент на новата страна, което се е случило впоследствие, и то безусловно. Било създадено и съответното правителство. В резултат на това, вместо „независима, свободна държава“, била създадена държава, където реалната власт принадлежала на „Волните каменоделци“. Обявяването на Независимост-

та било подготвено и подписано изключително от представителите на тази тайна организация. Конституцията на САЩ съставяли и подписвали масоните. Джордж Вашингтон и повечето от неговите генерали били от „Волните каменоделци“. И впоследствие само доверен, контролиран от тази организация, човек можел да стане президент на държавата. Тази ситуацията се е запазила и до днес. А за конгреса и сената въобще няма какво да говорим.

А как в САЩ избират президент? Поинтересувайте се от чисто любопитство. Хората не само че гласуват за кандидати, които им предоставят тези, за които сега говорим, а на това отгоре гласът им до голяма степен не играе никаква роля. „Основателите“ на Съединените Американски Щати, създавайки тази държава, решили, че хората могат да „грешат“ в избора си, поради своята политическа неграмотност. Ето защо „отците“ организирали т. нар. „избирателна колегия“, в която влизат представители на всеки щат, които влизат още и в конгреса (Сенат и Камара на представителите). Именно тези хора, независимо от мнението на избирателите и резултатите от гласуването, „окончателно определят“ кой ще стане президент на тази страна.

– Избирателна колегия?! – произнесе със смях Женя. – Колко интересно...

– Ама че работа! Още една жреческа колегия от „Волните каменоделци“, – поразено произнесе Виктор. – Да, тези момчета са се застраховали по пълната програма. Как само се страхуват от народния кандидат!

– И какви са тези избори? – удиви се Николай Андреевич. – Та това е истинска фикция! Каква ти демокрация?

– Е, историята се повтаря – усмихна се Сенсей. – Жреческа колегия във Вавилон, Колегия на понтифиците в Древен Рим, Избирателна колегия на Съединените щати... Нищо ново под слънцето.

Ако се вгледате внимателно в символиката на Съедине-

ните щати, то практически всичко – първоначалния звезден флаг с 13 линии и 13 звезди (съответстващи на предполагаемите 13 първоначални щата – бивши британски колонии), американския печат, пирамидата с всевиждащото око, Държавният Герб на гърба на печата, Феникса (в тяхното разбиране това е орел) – е символика на „Волните каменоделци“, при това символика на същите тези каменоделци на Ариман, които били организирани след времето на Имхотеп. В историята се споменава, че тези символи уж били разработени по поръчка на Ротшилд по скици, направени от Адам Вайсхаупт. Но това вече се нарича „спиране на изтичащата“ информация, прехвърляйки цялата отговорност към определени, станали вече известни исторически фигури. Тази символика е била разработена отдавна, при това не на ниво изпълнители като Ротшилд.

Николай Андреевич с още по-голям интерес произнесе:

– Да? Не знаех, не знаех. Веднъж видях в едно списание американския печат. Там орела с ноктите си отляво държеше стрели, а отдясно маслинова клонка и над него слънце, вътре в което беше изобразено синьо небе и звезди, а по средата на гърдите му този раиран флаг. Тогава не забелязах нищо съмнително.

– Защото не си гледал внимателно – произнесе Сенсей с чувство за хумор. – Ако беше проявил повече любопитство по този въпрос, щеше да забележиш, че тези стрели не са просто тринадесет, а централните три от тях образуват триъгълник, насочен надолу, тъй като тринадесетата е „невидима“ и винаги се намира в скрито положение. Маслиновата клонка се състои от 13 листенца и 13 плода. Даже във всяко крило на орела са сложили по 32 пера. А ако беше погледнал по-внимателно тези звезди вътре в слънцето, щеше да видиш знака, наречен звездата на Давид – два наложени един върху друг триъгълника, единият насочен нагоре, другият надолу. И сбора от звездите в този знак също е равен на 13.

– Хексаграма? – изуми се Николай Андреевич. – шестолъчката е символ на Юдаизма, а е на печата на САЩ?! Това вече е ново за мен!

– Каква ти новост? Това си е чиста старина, – пошегува се Сенсей. – Това е символ на еврейските жреци, който демонстрира истинските господари на Америка... Между другото, когато родът Ротшилд получил благородническа титла през 1817 година, съвсем открито взели звездата на Давид в своя фамилен герб.

– Звездата на Давид? Тази, която е изобразена и на флага на Израел? – произнесе Володя.

– Да, – отговори Сенсей. – Въобще този символ има много древен произход. Хексаграмата като особен знак била известна не само в Средния и Близкия Изток (където е доста популярна като символ на култа към богинята Астарта), но и в Древна Индия. В своето време този знак бил узурпиран от еврейските свещеници сред тези народи. Впоследствие бил използван в еврейските общности като изображение на печатите и знамето (т. нар. „Флаг на Давид“ – червен фон, на който е изобразена звезда с шест лъча).

– М-да, произнесе Женя. – 13 стрели, 13 звезди, 13 плода, 13 листа, – и със смях продължи: – Какви любители са тези Архонти на тринайсетиците!

– Не са любители, а професионалисти, – коригира го Сенсей. – Числото 13 е символика и обозначава най-висшите кръгове на властта. А кой и с какви намерения използвал тази власт – е друг въпрос. Архонтите отделят голямо значение на знаците, тъй като по този начин маркират своите владения – кое на кого принадлежи и кой стои зад всичко това.

* * *

А що се отнася до финансовата ситуация в САЩ... Може да се каже, че историята отново се е повторила. В 1790 година „Волните каменоделци“ издигат за финансов министър Александър Хамилтън, който по време на войната за „независимост“ бил секретар на Джордж Вашингтон. Той създал „Първа национална банка на Съединените щати“ – първата централна банка в Америка контролирана от Ротшилд и структурно повтаряща вече познатата ви частна „Английска банка“. При това, съсредоточавайки основния капитал в своите ръце, „Волните каменоделци“ от време на време умишлено дестабилизирали икономиката на САЩ. Защо? С цел не само да се удължи срокът на договора между банката и държавата, но също така и да въвлече американския народ в дълг към тези банкови кредитори.

Ето още един прост пример. Още в 1811 година Ротшилд използвал влиянието си над британския парламент, за да може Великобритания отново да предяви претенции към земите си в Америка. Това отново довело до война през 1812-1814 г. В резултат на което САЩ отново попада в зависимост заради дълг. От кого взимали заеми правителствата? От централната банка. Ето ви и цялата история. Между другото тази банка през 1913 година става „Банка на Федералния резерв“, а днес се явява централна банка на Америка. Но реално нейните собственици не са се променили!

Или пък друг пример! В годините 1861-1865, с цел да се охладят страстите на недоволните от управлението хора, „Волните каменоделци“ предизвикват в Съединените щати гражданска война. Така страната се разделила на „Северна“ и „Южна“. Лондонската банка на Ротшилд финансирала „Севера“, а Парижката банка, отново на Ротшилд, финансирала „Юга“. Фамилията Ротшилд, доставяйки на двете страни храна и оръжия, спечелила огромни капитали.

– Ето, отново търговия с въздух! – с лице изразяващо разочарование произнесе Женя, с което отново разсмя всички.

– Точно така. Това е все едно да играеш шахматна партия със себе си. Който и да спечели – черните фигури или белите – играта е все печеливша. На загуба бил единствено американският народ – както „Севера“, така и „Юга“.

Така че войните и революциите не се случват просто така. Този, които ги провокира, той и печели от тях. Война – това е трагедия за обикновените хора. А за Архонтите и техните слуги финансисти – един много печеливш бизнес. Някои разширяват сферата си на влияние, а други своя капитал. И от това страдат обикновените хора.

– М-да, умеят да ни настройват едни срещу други – замислено каза Николай Андреевич. – Това още веднъж показва, нашата човешка слабост...

– ...и глупост, – добави Женя.

Виктор осъдително поклати глава:

– Такава голяма държава, можем да кажем цял континент, и каква манипулация.

– „Голяма“ е станала много късно. – отбеляза Сенсей, – и отново в резултат на измами, мошеничество, афери и нагло отнемане на територии. Та нали в началото „независимата държава“ представлявала само тринадесет бивши британски колонии, които били разположени на източното крайбрежие на Северна Америка. След това постепенно, чрез най-различни методи, без да се гнусят нито от войни, подкупи, шантаж, всяко десетилетие в продължение на сто години разширявали своята територия до сегашните си размери.

Как например, била придобита голямата френска колония – Луизиана, територия, която се простирала от Нови Орлеан до Канада? Между другото, до средата на XVIII век с най-обширните колонии в Северна Америка разполагала именно Франция. Това също е една от основните причини за съществото отслабване на френската държава, благодарение на изфабрикуваната от „Волните каменоделци“ мощна

икономическа криза (в резултат на „помощта“ на френското правителство към Съединените щати в тяхната „война за независимост“, „помощ“, която няколко пъти увеличила дълга на Франция) и последвалата – така наречената „Великата френска революция“.

– Това означава, че всъщност не е имало никаква воля на френския народ? – изненада се Виктор. – И всичко било планирано предварително? А нас в училище ни учеха как била свалена монархията, посредством силата на народа.

Женя и тук не издържа

– Работата е ясна! Кой ще ти разкаже истината, „народен слуга!“

Всички се усмихнаха.

– Това е бил просто поредният спектакъл на Архонтите – тежко въздъхна Сенсей. – Веднага след като Джордж Вашингтон бил издигнат до ранга президент на новообразуваната от „Волните каменоделци“ държава, буквално след няколко дена започнал активно да се реализира вторият етап на програмата на Архонтите за разширяването на границите на Съединените щати. С цел да се отслаби контрола на Франция, във връзка с интересуващите ги колонии в Америка, била устроена революцията във Франция. И отново: от кого била организирана „Великата Френска Революция“? От „Волните каменоделци“ с подопечните им масони – „идеолози“ и „лидери“ като Волтер, Дидро, Русо, Робеспиер, Марат, и други...

Нещо повече, забележете, че встъпването в длъжност на първия президент на САЩ – Джордж Вашингтон – се състояло в Ню Йорк, бившата столица на Съединените щати през 30 април 1789.

– 30 Април? – изуми се Николай Андреевич. – В същия ден, когато се празнува Валпургиевата Нощ?

– Точно така – с усмивка потвърди Сенсей. – Тази дата не е измислена просто така...

Масонската дейност на Гьоте

– ...Той също е бил в редиците на работните „кончета“ на „Волните каменоделци“. – Костик погледна на Сенсей с такова неистово удивление, все едно бе съобщил, че марсианците нападат Земята. – Между другото Йохан Волфганг е роден през 1749 година в заможно семейство на имперски съветник (юрист по професия, доктор по право) и дъщерята на сановник от най-висок ранг от Франкфурт – благородна семейна двойка от Франкфурт. Синът им изучавал усилено езици, включително и древноеврейски, тъкмо затова имал пряко отношение към „Волните каменоделци“. Неслучайно главният роман на младия Гьоте „Страстите на младия Вертер“ е печатан масово и активно разпространяван не само в Германия, но и в чужбина. И неслучайно този роман оказал такова влияние върху мирогледа на младежта, че започнала вълна от самоубийства, своеобразно подражание на героя от романа. И очевидно не е случаен фактът, че Гьоте навлязъл в политиката и произведенията му се издигали до нивото на световни бестселъри.

Френската революция

– ...На 30 април 1789 се състояло встъпването в длъжност на първия президент на Съединените щати. А едва на 5 май 1789 година започват бурните събития от Френската революция. ***Всичко минава по старата схема на Архонтите,*** същата, която използвали и в създаването на Римската империя, и в разрушаването на „Добрата, стара Англия“, в създаването на САЩ и други страни. ***В началото се е разпалва революция, създава се е република, след това се е въвежда военна диктатура и накрая дадената страна се оглавява от марионетка, която бива принудена да се подчинява на финансовата аристокрация, тоест подчинена на Архонтите.*** Това се е случило и с Франция. Под прикритието на красиви лозунги хората били настроени един срещу друг. Проляла се е много кръв, а на власт въпреки всичко застанали изгодни за Архонтите хора. През 1792 г. била създадена републиката. През 1799 г., след държавен преврат, била установена диктатурата на Наполеон. И вече през 1803 г. , между другото също на 30 април, упълномощени от САЩ хора започват преговори с Наполеон по повод откупуването на Луизиана. По това време „Волните каменоделци“ организирали поредица от бунтове във френските колонии. Нещо повече, на тези територии се осъществявала агресивна политика на заселване на американците върху богатата и плодородна земя. Е, и на Наполеон, както описват тези събития историците – с усмивка произнесе Сенсей – направили предложение, на което не е можел да откаже: или моментално териториите да бъдат продадени срещу предложената символична сума, или все едно щели да бъдат загубени и за тях нямало да получи нищо.

– Да, голям избор са му дали, няма що, – произнесе Стас.

– Как пишат днешните историци? – хвана се за думите Ни-

колай Андреевич.

– Е, да. Какво ли не пишат, дори, че Наполеон сам решил да продаде тези земи. Но нима могат да бъдат обвинявани, че правят такива изводи? Та нали са същите хора.

– А какво се е случило всъщност?

– Е, какво... Наполеон бил шестицата, която Архонтите поставили на власт. По това време „Волните каменоделци“ активно го готвели за война в Европа, след решаването на въпроса с колониите. Той прекрасно разбирал, че няма избор. Затова направил така, както му наредили. Без излишни въпроси продал Луизиана, за което през 1804 година Архонтите за своето послушание го „награждават„ с титлата император.

– Това означава, че войните на Наполеон също не са случайни? – попита Виктор.

– Разбира се. Между другото, Наполеоновите войни, Законът за ембарго на САЩ, войната с Великобритания през 1812 г. – всички тези събития и факти допринесли значително за бързото развитие на промишлеността в САЩ.

– Да, разчели са всичко до последния детайл – с горчива усмивка произнесе Николай Андреевич.

– А как САЩ получила испанската колония Флорида? Със същата тактика. Поетапно организирали революции и нагло заселване на тези територии. А след това, показно пред очите на цялото общество, направили на испанското правителство същото предложение, както и на Наполеон. Заплатили чисто символична цена, при това, за да бъдат „удовлетворени претенциите на няколкото едри испански земевладелци“. След това играчите на Архонтите присъединили и този къс земя. Същата тактика била приложена и за отнемането на други земи, които по-късно стават техни територии. А за Мексико по-добре да замълча. Те просто предизвикали война и откъснали безсрамно половината от нейните огромни територии. И след това, за да покажат колко демократична държава са, платили символична и смехотворна цена за тези земи.

Подготовка за Първата световна война

– ...След като Архонтите завършват напълно своя план за разширяване на държавните граници, те прилагат същите варварски методи за изкуственото повдигане на американската икономика до нивото на световен лидер и утвърждаването ѝ като световна свръхдържава. За да отслаби своите силни европейски конкуренти, в това число и Русия, набираща все повече икономически сили (и армия, която по това време е най-голямата в света). В Германия, която става дори по-силна и от Англия, както в промишлено, така и във военно отношение, с помощта на Архонтите била задействана Първата световна война. Когато ситуацията в Европа започнала да излиза извън контрол, докато са се занимавали с делата по създаването на САЩ, те устроили „разделението на света“ с преразпределението на сферите на влияние, колонии, капиталовложения, източници на суровини и пазари. Всичко било обмислено предварително и внимателно планирано до последния детайл. С подготовката на Първата световна война се занимавал т. нар. „Комитет на 300“.

* * *

Комитет 300 и другите организации на Архонтите

– ...Това е една от организациите, която влиза в днешната пирамидална йерархична структура на Архонтите. За да разберете по-добре как стоят нещата, ще разкажа по-подробно за структурата на днешната пирамида на Архонтите. И така, под контрола на Ариман (който в много тесни кръгове именуват, като „Всевиждащото око“, а в по-широките го възприемат доста по-абстрактно, като „ръководещ дух“ – „окото на Луцифер“) се намират дванадесет Архонти. Този затворен „жречески кръг“ образува „Съвет 13“, шест от чиито членове са натоварени и с ролята на жречески „съдии“ под прякото ръководство на Ариман. Тъкмо това е и основното Архонтско убежище. По-нататък под контрола на Архонтите се намира „съвет 33“, в който са намират висшите по ранг „Волни каменоделци“, имащи обширни сфери на влияние в световната политика, икономика и църква. Тези Волни каменоделци на свой ред съставят елита на „Комитет 300“.

Ще отбележа, че основаният през 1729 година комитет в началото представлявал организация с име „Британска източно индийска търговска компания“. Той бил създаден за координацията на различни търговски предприятия, поддръжката и търговията с опиум и провеждането на операции с международните банки. Бил ръководен от Британската корона. Но, когато комитетът попаднал в ръцете на „Волните каменоделци“, ситуацията съществено се изменила. Към днешна дата в състава на „Комитет 300“ влизат повече от триста души, в това число най-влиятелните представители на западните държави. Той включва основната част от банковата система на света.

По-нататък следват множество други тайни организации, които влизат една в друга, както люспите на лука. В своята

същност тези люспи представляват определени групи хора, които създават наведнъж няколко различни разклонения, в които участват и самите те. Това е изключително удобно за Архонтите, тъй като един и същи влиятелен човек, владеейки някакви международни компании или корпорации, или пък заемащ влиятелни длъжности в световен мащаб, влиза едновременно в няколко тайни общества, осъществява негласен контрол върху техните членове и се явява свързващо звено за останалите разклонения от тази единна система.

Например една от контролираните от представителите на Архонтите организация „Кръглата маса“, е създала дъщерна полусекретна организация в лицето на „Съвета за международни връзки“ (CFR), явяваща се сега като една от най-влиятелните в САЩ.

Членове на CFR били практически всички президенти на САЩ още преди самото им избиране като такива. Именно под ръководството на този съвет се намира ръководството на Световната банка. Вътрешният кръг на Съвета е орденът „Череп и Кости“, в който на свой ред влиза вътрешният кръг на обществото „Джейсън“, явяващо се филиал на „Ордена на търсещите“. Между другото, именно сред тези хора се избират изпълнителните членове на „Съвета за международни отношения“, като и на „Тристранната комисия“. Членовете на тези ордени полагат клетва, освобождаваща ги от всякакви задължения по отношение на каквото и да било или когото и да било, имайки предвид народ, правителство, правова система на една или друга страна. Те считат, че тяхната клетва неутрализира коя да е друга клетва, която би могъл да даде членът на ордена. Тоест вярност и преданост се отдава само по отношение на ордена.

Ще замълча за тази американо-европейска организация като „Билдербергери“ (създадена от бивш есесовец, служител на И.Г. Фарбен, член на „Комитета 300“, известен като принц Бернхард Нидерландски), в която са представени най-влиятелните финансисти, индустриалци, държавни лидери и уче-

ни. Билдербергските комитети, чиято щаб квартира се намира в Швейцария, се състоят от членове на различни тайни общества на „Волните каменоделци“, например „Волните масони“, „Ватикана“, „Черно дворянство“...

– И НАТО ли влиза в тия Ариманови структури – попита Андрей.

–А как смяташ, може ли да бъде изключение...

– И ООН? – недоверчиво възкликна Татяна.

– Да – кимна с глава Сенсей.

– За НАТО е разбираемо – това е военна организация, но ООН? – сви с рамене момичето. В училище ни разказваха, че тази организация била създадена с цел развитието на международните отношения, за да се поддържа и укрепва мира и безопасността по целия свят.

Женя се усмихна.

– Е, правилно, каквото е било написаното в учебника, това са ти и разказали. Кой иска да си създаде излишни главоболия?

– Точно! – потвърди Виктор. – Работата дори не е в самото училище... Само поглеждайки фамилиите на авторите на учебниците и научните трудове и започваш да се чудиш дали не живееш в Израел.

– Абсолютно вярно, – разсмя се заедно с всички Николай Андреевич.

Накрая дойде редът на Сенсей и неговият отговор.

– Не е учудващо, че тази информация за ООН се подава именно в този вид. Та ние за Архонтите сме просто „обществеността“, у която от най-ранна възраст трябва да се формира „правилното мнение“. Колко историци има сред Архонтите? И всички те пишат „историята“. Макар че ако човек се поразрови по-добре, то може и да намери търсеното. А що се отнася до ООН, ще ви разкажа за нейното създаване, но малко по-късно, за да разберете в контекста на другата информация защо на Архонтите са им нужни подобни структури.

Първата световна война

– ...И така, с подготовката на „условията“ за Първата световна война се е занимавал „Комитет 300“. Той създал редица организации, провеждащи всестранни изследвания и анализи на плана за действие, които биха могли да доведат до желания резултат. В това число планът включвал и второстепенни задачи като психологическата обработка на населението чрез така наречената техника на „социалното проучване“, за да се изменят обществените нагласи в полза на войната и да се направи така, че хората да възприемат информацията подавана от СМИ, без какъвто и да е рационален и критичен поглед.

Когато всестранният анализ бил завършен, необходимите договори подписани, тоест всичко било готово, тогава просто бил използван един тривиален конфликт между Австро-Унгария и Сърбия, свързан с убийство в Сараево на австрийския престолонаследник ерцхерцог Франц Фердинанд и неговата жена София от сръбски убийци, членуващи в тайното общество „Черната ръка“. Австро-Унгария под натиска на „Волните каменоделци„ предявила на Сърбия неизпълним ултиматум. И независимо, че Сърбия се съгласила да изпълни редица изисквания, „държавните мъже“ на Австро-Унгария въпреки това й обявила война. И се започнало. Германия обявила война на Русия, после на Франция. Великобритания обявила война на Германия. Който, на чиято страна бил, на тези съюзници и помагал. А подписването на тези „съюзнически договори“ било инициирано от подчинените на тези, които планирали войната.

Във война участвали 38 страни, в болшинството от които населението пострадало сериозно. Икономиките им рухнали. Фактически били разрушени три империи: Руската, Германската и Австро-Унгарската. Върху остатъците на тези импе-

рии била създадена старата, употребявана до дупка, форма на управление наречена – „република“, която Архонтите използвали при смяната на властта още от времената на Древен Рим. Латинската дума „respublica“ в буквален превод означава „обществено дело“. И гледайки реално на историята би било по-правилно това да се нарече „дело на Архонтите“. За републиката се говори гръмко как формата й на управление се характеризира с това, че държавният глава се избира от населението. А реално, главата се избира от определена колегия от хора, които, за съжаление, представляват интересите на Архонтите. И никак даже не съм учуден, че болшинството от съвременните държави в днешни дни са републики.

* * *

Страхът на Архонтите от славянството

– ...Ей, че работа! Та нали и ние сме Съюз на Съветските Социалистически републики. – удари се по челото Женя – осенен от тази мисъл. И продължи – И въпреки това аз си оставам патриот! Обичам СССР! Каквото и да е, си остава мое родно!

– Е, и аз я обичам – с тежка въздишка проговори Сенсей. – Но за любовта към своята земя никой не пита народа, когато някои деструктивни личности, по нареждане на Архонтите, създават хаос в неговата страна, и налагат своята идеология. **Макар че за славянските земи, както и да ги именуваш, славяните на тях винаги си остават славяни. Това е и вечната кост в гърлото на Архонтите. Славянският народ е изключително непредсказуем за тяхната извратена логика.**.. Ето например, имало е Руска империя. Докато Русия полека отваряла своя „прозорец към Европа“ никой не се интересувал от нея. Но когато благодарение на високия ръст на икономиката си, тя разтворила широко своята гостоприемна врата към света, тогава Архонтите се размърдали на мига. Не стига, че представителите на Архонтите били отстранени благодарение на Петър Аркадиевич Столипин, но и в международен план Русия започнала да се изявява като влиятелна държава, което било реална заплаха за империята им. И проблемът тук не бил само в парите. **Славянският манталитет – ето кое ги притеснявало най-много. Шега ли е, ако славянската щедрост докосне ума на другите народи и реално пробуди техните души, приспани от сладките илюзии и обещания на Архонтите? Та нали света на Архонтите е изграден на основата на егоизма и животинското начало. Те успяват да държат целия свят благодарение на парите. И**

започне ли да се руши създадената от тях империя на Егото, където главният бог на хората – са парите, ще започне да се руши и личната им власт над страните и народите, които започнат да обръщат поглед към своите духовни корени, не на думи, а на дела. И така ще се повтори историята с Имхотеп, но вече в световен мащаб? Та за Архонтите подобна ситуация е по-лоша от смъртта!

И, за да не допуснат тази глобална за тях катастрофа, Архонтите сериозно разработили план за унищожението на Руската империя. Те не само я въвлекли във война, породили в нея изкуствено създадена криза, но и разпалили гражданска война. Февруарската буржоазна революция била финансирана от тях, след което довели на власт така нареченото Временно правителство, където всичките единадесет министри били масони. Да не говорим за кабинета на Керенски – роден като Арон Кирбис, син на еврейка, масон 32 степен с еврейско посвещение „рицар кадош". Когато този демагог бил издигнат във върховете на властта, практически за половин година унищожил руската армия, държавната власт, съда и полицията, разбил икономиката, обезценил руските пари. По-добър резултат за Архонтите, разрушавайки тази империя при това за толкова кратък период от време – просто не е бил възможен.

* * *

Разпад на Германската и Австро-унгарската империи

– ...А какво реално направили с Германската и Австро-Унгарската империя? Хората на Архонтите още преди войната въвели в объркване правителствата на тези страни чрез своите влиятелни съветници, формирали определена група от "свои хора", която впоследствие се превърнала в ядрото на германо-австрийския военен блок. С тяхна помощ разразили световната война и изтощили двете държави до неузнаваемост. Австро-Унгария била тотално унищожена, оставяйки на нейно място малки слаби държави. А с Германия в края на войната сключели неизгоден неизпълним договор, именуван „Версайски мирен договор от 1919 година", който при пълно съблюдаване водел до краха на Германия като държава, а при несъблюдаване, до нова световна война, на което и разчитали Архонтите. И след това хората на Архонтите технично заличили оставените от тях в Германия следи по време на ноемврийската революция от 1918 година. На народа представили, че революцията, видите ли, свалила монархията и установила Ваймарската република, в която, забележете, за 14 години съществуване 21 пъти бил подменян кабинета от министри. Между другото, в основите на Ваймарската република били положени образци от американската конституция....

* * *

Последствията от Първата световна война за Европа и САЩ

– ...Направо ще си замълча за **острата икономическа криза, разразила се след започването на Първата световна война.** Създадената от Архонтите разруха довела до астрономическо нарастване на държавните дългове в почти всяка една от страните участнички във войната. Дори самата Англия влязла в дългове. Откъде след това били вземани кредитите за възстановяване на разрушената икономика и изплащането на външните дългове? От същите тези международни банкери, които реално инициирали целия този „театър на военните действия“, разширявайки „дълговите си позиции“ и с налаганите от марионетните правителства данъци обирали редовия гражданин до шушка.

Коя от държавите спечелила глобално от тази война? САЩ. Икономиката й в годините на Първата световна война процъфтявала благодарение на военните поръчки от страните, членуващи в Антантата. Възползвайки се от това, че в Европа бушувала война и водещите европейски компании били принудени частично да ограничат своята дейност, американските „бизнес акули“, играещи по свирката на Архонтите, започнали да усвояват нови пазари във всички региони на света. Естествено, че след това отхапали и апетитни парчета от разпределението на следвоенните „трофеи“. Именно по времето на тази война, от длъжник САЩ се превърнала в крупен световен кредитор, а Ню Йорк окончателно заел най-високото място на пиедестала като кредитор на капиталистическия свят.

– Да, действали са много комбинативно. – поклати с глава Володя. – Обидно е, че са просто шепа хора, в сравнение с цялото човечество, а всъщност колко много народ е загинал заради тях.

Създаване Лигата на нациите

Сенсей изрази съгласие с казаното и продължи:

И така, именно след тази война, благодарение на Архонтите, била създадена Лигата на нациите, на чиято основа покъсно било създадена ООН.

Николай Андреевич удивено погледна към Сенсей.

– Какво излиза, щом Лигата на Нациите била създадена веднага след Първата световна война...

– Съвършено вярно – долови неговите размишления Сенсей. – Това било неизбежна стъпка към следващите събития. Две години до официалната дата на създаване на тази организация, основните принципи, залегнали в нея, вече били разгледани на разширено събрание на „Волните каменоделци“ в Париж. Създаването на Лигата на нациите се поднасяло на световната общественост като необходимо международно обединение от държави в името на мира и безопасността. На практика под егидата на тази организация бил утвърден единен порядък, който съответствал с интересите на Архонтите. Отначало членовете на лигата били 32 държави (повечето от които били принудени да встъпят) – тези, които подписали Версайския мирен договор, както и 13 поканени неутрални държави. Щаб квартирата на тази организация се намирала в Швейцария, Женева. Между другото, Архонтите устроили Швейцария като едно от леговищата за съхранение на своите капитали, обявявайки страната в „неограничен неутралитет“. За периода от две Световни войни, когато Швейцария според своето географско разположение се е намирала в центъра на военните действия, нито един снаряд не паднал на нейна територия. Именно в Швейцария още през 30-те години се настанили резидентите на спецслужбите практически на всички страни, готвещи се за поредната война, устройвана от

Архонтите.

Съгласно Устава на лигата на нациите, всички международни конфликти трябвало да се решават по мирен начин чрез посредничеството и арбитража на Лигата на нациите. А, който нарушавал тези правила, подлежал на санкции. Разбира се, всичко това било показно и така разработено, че да бъде удобно за Архонтите да контролират ситуацията и да осъществяват своите планове. В края на 30-те години, когато „Волните каменоделци" извели на световната политическа шахматнат дъска своята нова Архонтска „фигура" в лицето на Адолф Хитлер, Германия започнала активно да се готви за новата война, нарушавайки всички договори. Ръководителите на Лигата на Нациите направили вид, че не забелязват нищо, заемайки позиция на пасивност и бездействие. И тази „миролюбива" организация дори и пръста си не помръднала, за да предотврати Втората световна война, за която вече знаели почти всички европейски държави.

– Значи и Втората световна война била планирана от Архонтите? – удивено запита Славик.

– Да, но този път, всичко било извършено много по-мащабно, с цел разширяване на то и увеличаване на печалбите. В нея участвали вече 72 държави, а военните действия били планирани да се водят на територията на 40 държави, което означавало и следвоенна зависимост на всички тези страни от международните кредитори, в лицето на представителите на самите Архонти.

* * *

Историята на Хитлер

В разговора настъпи малка пауза, след която Володя се обърна към Сенсей.

– Онова, което разказа относно Хитлер, то също ли е от „Волните каменоделци“?

– Да.

– За пръв път чувам за това. Аз си мислех, че това е бил просто харизматичен политик, който със своята партия успява да дойде на власт.

– Аз също – съгласи се с това и Виктор – А как е било всъщност?

– Това си е цяла история – неохотно отговори Сенсей.

– Сенсей, просвети ни по въпроса – с усмивка помоли Володя, изразявайки общото мнение на групата – Зная, че това, което ще разкажеш, не бих могъл да го намеря в нито една книга.

– Ако човек се постарае, би могъл да открие всичко, само да има желание и главата му да е на мястото си – пошегува се Сенсей и пред настоятелната молба на мнозинството започна да разказва следното: – Хитлер невинаги е бил Хитлер. Родил се, както всички, с „чисто като бял лист съзнание“. Бил надарен с вътрешна сила и мечтаел даже да стане свещеник. Въобще бих искал да отбележа, че много от хората се раждат надарени. Но, попадайки във водовъртежа на ежедневните грижи за битието не съумяват да се разкрият пълноценно... Така и тук, Адолф, в определен момент от своя живот, направил своя избор в полза на идеологията на Архонтите и претърпял поражение по всички показатели на своето Животинско начало. А би могъл да използва своята вътрешна сила за благо и да стане действително свят човек в духовен план.

– Хитлер светец? – удиви се Андрей. – Подобна мисъл ни-

как не се побира в главата ми.

– Мнението ти е просто резултат от последствията от неговия избор, – отбеляза Сенсей и продължи нататък. – По въпроса за родителите на Хитлер трябва да отбележим, че неговият баща, на име Алоис, в началото носил фамилията на своята майка – Шикългрубер. Но впоследствие бил възпитаван в семейството на своя дядо Йохан Хитлер и я сменил на Хитлер. С времето Алоис се устроил на служба като митнически чиновник. Последната му жена Клара Пьолцел била с 23 години по-млада от него. Адолф се родил през 1889 година в малък австрийски град – Браунау, на границата на Австрия и Германия. Неговите братя и сестри починали още в ранното му детство. До зряла възраст доживели само той и по-младата му сестра Паула. В семейството царял деспотизмът на бащата, който пиел много и често биел децата, което се отразило на тяхната психика.

– Да – отбеляза Николай Андреевич – много често хората не могат да си представят какви страшни последствията за бъдещето влагат със своето неразумно егоистично поведение в семейството.

Сенсей се съгласи и продължи.

– Затова момчето растяло затворено с особен характер. Били му присъщи резките спадове на настроението – от силна възбуда до дълбока депресия. Когато станал на осем години, майка му, религиозна католичка, завела младия Адолф в австрийския град Ломбах, в тамошното училище към бенедиктинския манастир, надявайки се младежът да стане свещеник. Самият манастир се оказал неслучайно място. И неслучайно самата сграда на манастира била украсена със свастики, в това число олтарът и главните порти. Златна свастика седяла върху герба на настоятеля на манастира Теодор Хаген. Под прикритието на католическия манастир се намирал цял един таен орден, който под формата на езотерични знания от Изтока практикувал окултните практики на „Волните каменоделци“,

използвайки техните обреди за сила.

Година по-късно след пребиваването на Адолф в този манастир, умира Теодор Хаген – настоятелят на манастира. След неговата смърт там пристига цистерианският монах Йозеф Ланц, който представил на ръководството на манастира „акредитивни писма“ от самата Ватикана. На него му били предоставени някои особено зорко охранявани материали от библиотеката на манастира, включващи древни манускрипти, които на времето Хаген донесъл от Близкия Изток, изпълнявайки повелите на ръководителя на Ордена.

Изучавайки тези тайни документи Йозеф Ланц бил поразен не само от открилата се пред него езотерична информация, но и от практическите окултни техники, пробуждащи определени сили и даващи на практикуващия нови възможности. Но за да ги използва и прилага, му бил необходим свой вътрешен кръг. И за този проблем скоро му помогнали. В числото на „избраните“ в този вътрешен кръг попаднал и младият Адолф, със своята детска доверчивост и наивност, възхищавайки се на помпозните църковни церемонии и мистична тайнственост на обредите, провеждани в манастира. Той вече не само пеел в детския хор, но и прислужвал по време на тържествените меси...

Момчето започнало да се променя. В него спонтанно се разкрили вътрешни сили. Това нямало как да остане незабелязано от неговата майка. А тъй като я обичал много, скоро й разкрил нещата, които с клетва обещал да не разкрива на никого. Майката изпаднала в ужас от това: на какво всъщност „обучавали“ нейното любимо дете в манастира. Разбирайки какво се твори там, тя не само измъкнала момчето, но и тяхното семейство, по решение на бащата спешно сменило местожителството си. Независимо, че по-,късно в официалната версия се твърдяло как момчето било изключено от манастира, видите ли, заради това, че бил хванат да пуши в градината... Но както и да се стараели родителите да вкарат младежа в правия път, вече било прекалено късно. Спонтанното пробуждане на тази сила дове-

ло не само към положителни промени в момчето (той започнал да преуспява в учебния процес особено по тези предмети, които му харесвали, в него се появили явни качества на лидер), но и към негативни, заради които неговите родители си отишли рано от този свят.

– И всичко това се случвало на несъзнателно равнище? – поинтересува се Николай Андреевич.

– Съвършено вярно. По-късно, бидейки юноша, Хитлер сам се свързал с тези хора, заради тях напуснал училището и фактически останал с незавършено образование. Трябва да се отбележи, че от момента, в който семейството на Адолф напуснало тези места, се случили множество събития, повличащи след себе си други събития. Йозеф Ланц напуснал манастира, сменил името си на Ланц фон Либенфелс. С поддръжката на определени заинтересовани лица, представители на „Волните каменоделци“, следите на които водели към Ватикана, той създал през 1900 година „духовно“ тайно общество „Орден на новия храм“ (или „Нов тамплиерски орден“), разполагайки го в резиденция във Виена. Впоследствие издал известното списание „Остара“, на името на германската богиня на пролетната светлина на месец Май. Написал няколко книги. Основните теми, които Ланц изследвал в тях били темата за хиперборейците, темата за Агарта, Шамбала, Асгард, легендарната древна столица – Туле.

„Орденът на новия храм“ се превърнал в център на окултно течение под названието „виена“, което от старонемски означавало „посвещение“. Но не само това общество процъфтявало в тези години. От същите тези основни спонсори на „Волните каменоделци“, поникнали и други тайни общества. Например Ордена на Гвидо фон Лист – австрийски поет и окултист, основател на школа за руническа магия. Той разработил цяла теория на арманизма, която представлявала част от древногерманската религия и нейното тайно знание. Това били своеобразни умозаключения на човека, който в своето време бил

повлиян от публикациите по индийски окултизъм на Блаватска, Ницше и естествено древната митология на германските народи.

Така или иначе на „Волните каменоделци“ им било изгодно подобно разпространение на националистически настроения сред народа. Такива тайни организации те се опитвали да създадат в различни градове. В Мюнхен през 1918 година бил основан още един филиал на тяхната ложа – общество „Туле“, под ръководството на барон Рудолф фон Зеботендорф. Официалната цел пред всички звучала напълно безобидно – изучаване на древногерманската култура.

Тъй като Сенсей направи малка пауза Виктор проговори:

– В моето съзнание никак не се връзват интересите на Ватикана с Шамбала...

– „Волните каменоделци“ винаги са проявявали интерес към каквато и да е информация относно Шамбала – отговори Сенсей.

– Само какъв бум на тайни общества е имало по това време – отбеляза Николай Андреевич.

– Разбира се, докторе, интересът към подобни знания, както и опитите за създаване на такива общества, никога не е секвал. Това важи и до наши дни. Просто във връзка с войната за мнозинството от хората се е осветлила част от информацията за този малък период от време, касаещ тази тема. А темата за Шамбала във всички времена е била актуална... Така, да се върнем на темата за Хитлер. Адолф също бил увлечен от всичките тези окултни занимания, четял непрекъснато подобна литература. И неслучайно за реализацията на своите юношески планове избирал град Виена. Работата не била във виенската художествена академия, в която се опитал да постъпи, а в това тайно общество на неговите „стари познати“, които по същото това време се намирали във Виена и които той посещавал с охота дори тогава, когато поради разни обстоятелства изпадал в нищета и полугладно съществуване.

– Ама че човек! И какво толкова го е привличало към това? – удивен възкликна Стас.

– На първо място практиките!

Женя шеговито се възмути. – Значи тези негови „стари познайници“ не могли да го нахранят, сгреят и укрепят?

– При тях било прието, всеки сам да решава своите проблеми. – отбеляза Сенсей. – Идеологията, която там се прокарвала, била свързана не само с мистиката, приоритетите на националния окултизъм, търсенето на Шамбала, Граала, а основно с темата за върхушката от еврейски жреци, канещи се да завземат властта на света чрез намиращите се под техен контрол марксисти. И точно тази тема се разпространявала усилено в множество тайни общества на „Волните каменоделци“. Защо? На първо място – тя била популярна сред различни слоеве на населението. И на второ място – самите „Волни каменоделци“ просто я използвали, за да въплътят намерението на Архонтите, подготвяйки съзнанието на населението за предстоящата световна война, изпращайки хората да завоюват чужди територии, да отиват на смърт заради „свещените“ идеи, разказващи за освобождението на света от властта на тези еврейски жреци.

– Ама че цирк! – засмя се Виктор – И какво всъщност се получава. Те използвали ненавистта на хората към Архонтите за благото на самите Архонти?

– Да, стимулирайки в хората Животинското начало , – добави Сенсей към изказването на Виктор. – И когато започнала Първата световна война много хора възприели тази война като необходима. В това число и самият Хитлер, който въпреки слабото си здраве, намирайки се под влиянието на тези идеи отишъл като доброволец на фронта. След войната и позора от поражението на Германия, насилствената революция и създаването на Ваймарската република, тези настроения се засилили още повече. Завръщайки се от войната Хитлер отново навестява своите „стари приятели“ от тайния орден, намиращ се в Мюнхен. По това време на „Волните каменоделци“ им било

необходимо да прокарат своите идеи не само в колкото се може повече германски държавни структури, но и в различни политически партии, създавайки условия за Втората световна война.

Андрей веднага попита:

– Значи Архонтите, съгласно техния план, усилено са се готвели за Втората световна война?

– Както вече споменах, те планират своите действия с десетилетия напред. В този ред на мисли, в своите разчети Архонтите изчисляват не само Първата и Втората световни войни, но за съжаление и Третата световна война...

– Третата? – едва ли не хором възкликнаха старшите момчета.

– Да. Ще ви разкажа за това... малко по-късно. И така, за създаването на условия за Втората световна война „Волните каменоделци“, следвайки Плана на Архонтите, използвали всички свои резерви. За такива техни „възпитаници“ като Хитлер, попаднали в този поток, се намерила специална работа. В началото го назначили в структури, осъществяващи шпионаж над разни незначителни политически обединения и партии, които по това време се множали из Германия. Той събирал сведения за техните програми, цели, мирогледи и в същото време се интересувал от тактиката на поведение на техните лидери, маниер на изява, най-успешните теми, с които успявали да се изявят.

После, след известно време, на Хитлер била възложена Немската работна партия, организирана по инициатива на Зеботендорф със старанието на „братята“ по ложа, журналистът Карл Харрер и ключарят Антон Дрекслер. Отчитайки способностите на Хитлер в политическата агитация, надареността с вътрешна сила, значителното влияние на мистицизма в неговото съзнание, а също така и многогодишното пребиване във вътрешния кръг на тайния Орден, правело неговата кандидатура една от най-удачните за ролята на „фюрера“ (вожд), който

трябвало да разпали изгодната за Архонтите световна война.

– Една от най-удачните? Да не би да е имало и други кандидати? – поинтересува се Виктор.

– Безусловно. И представителите на Архонти работили с тях много сериозно... Хитлер бил запознат с архитекта Алфред Розенберг и журналиста драматург Дитрих Екхарт, явяващи се членове на Обществото „Туле“. В течение на следващите три години, те се занимавали с неговите ораторски способности. Екхарт успял да дресира Хитлер не само да говори умело пред аудиторията, но и да излага правилно своите мисли на хартия. Освен това постоянно му подавали нова информация относно тайното учение на ордена и общополитическата теория, предназначена за публични изяви. Ползвайки определени техники и практики, на които Хитлер бил обучен още в ордена, както и с помощта на особена група медиуми, поддържащи го в момента на неговите изяви, той усилвал личната си сила на въздействие върху хората.

Хитлер бързо растял като оратор, придобивал популярност в различни социални групи и планомерно увеличавал своята аудитория. Когато партията значително се разширила, била проведена нейната реорганизация, в хода на която били отстранени от управлението нейните стари лидери. На отговорните места, свързани с финансовите и организационни въпроси, Хитлер поставя „удобни“ и верни на Ордена представители. Бил определен принципът на водачеството и ново име на партията – Националсоциалистическа работническа партия на Германия (НСДАП). Между другото думата „нацист“ се явява вид съкращение от думите „националсоциалист“. За символ на партията била приета древната обратна свастика, както и древното и значимо по звучене приветствие на окултистите „Хайл!“ с жест на изпъната ръка напред. Всъщност за нуждите на Хитлер била сформирана не просто партия, а цял орден на принципа на средновековните рицарски ордени. Били създадени щурмови отряди за охрана на партийни заседания и

събрания – отряди на „кафяворизците“ (СА), а за личната предана „гвардия“ на фюрера – „черноризци“ (СС). Била въведена строга дисциплина. Партията на Хитлер – НСДАП фактически представлявала държава в държавата, чиято структура копирала главните държавни ведомства и системата на дъщерните обществени организации, съюзи, младежки кръгове, интелигенцията, работниците и т.н. Дори разполагали и със собствена терористична организация. Какво още бих искал да отбележа, била създадена пирамидална водаческа система. Партията започнала да проповядва активно расизъм, антисемитизъм, изказвала се срещу унизителния за Германия Версайски договор и принципите на либералната демокрация. Целта била да се привлекат в редиците й колкото се може повече „обидени и оскърбени“ и максимално да се разшири нейният електорат.

Кариерата на кой да е политически оратор се основава не върху ораторските му умения и организационни способности, а на устойчивото крупно финансиране. В наши дни, в различни източници на информация може да се прочете, че първите спонсори на партията на Хитлер били жените на баварските едри индустриалци. Всъщност, това съвсем не е така. Тази информация специално била добавена към „историята“ с цел обслужване на масите, както и да бъдат прикрити истинските източници на финансиране партията на Хитлер и Втората световна война като цяло.

– Е не, как може да се скрие „историята“ от всички? – удиви се Андрей.

– Много просто. През 1946 година фонда Рокфелер отделя голяма сума пари, за да може пред световната общественост да бъде представена „официалната“ версия за Втората световна война, която прикривала истинските сведения за тези, които финансирали войната и благодарение на които бил създаден нацисткият режим и главното, да се прикрие окултно-мистичният характер на нацизма и неговите връзки с ръководството на Архонтите.

– Ето това вече е новина! – с изумление възкликна Виктор.

– Разгледайте внимателно историята, която се поднася на хората, като се започне от учебниците в училище. Като правило, за целите на специално насочената архонтска пропаганда, цялата вина за бедите се приписвала на един-единствен човек, или пък най-хубавото и позитивното също се приписвало върху един-единствен човек, приковавайки върху неговите личностни качества цялото любопитство на обикновения човек. Защо се премълчава главното – кое е формирало убежденията на този човек или пък от кого е получил тези свои идеологически възгледи, кой го е довел на власт и го е направил публично известен и знаменит? И най-важното, кой е финансирал неговото придвижване към върха. Знаейки това, човек може да проследи кой дърпа конците на дадената „кукла“.

– И Хитлер е бил такава кукла за Архонтите? – скорострелно зададе своя въпрос Костик.

– Разбира се... ще кажа нещо повече. Дори след войната, след смъртта на Адолф, когато се появявали книги, в които можело да се прочете информация, разказваща истинските господари на тази публична кукла (донякъде това било трудно да се прикрие напълно поради наличието на толкова много свидетели), дадените произведения на мига се изземвали, унищожавали и забранявали от „Съюзниците“.

– Отлично оперативно изпълнение! – по военному даде своята оценка Володя.

– Относно финансирането на партията на Хитлер. Откъде в Германия, която тогава се задъхвала от изплащането на огромните суми военни репарации (наложени от Архонтите на германския народ чрез Версайския договор и породили разпада на немската паричната система и хронична инфлация), се появили тези огромни средства за установяването на нацисткия режим? Преди да отговорим на този въпрос, бих искал да насоча вашето внимание към това как Архонтите приложили схемата за извличане на двойна печалба от германския народ

след Първата световна война. Първо, именно в джобовете на Архонтите (чрез техните организации) като основен кредитор на страните, пострадали от войната, се стичала значителна част от репарациите. На второ място, за да изплаща тези пари, те принудили Германия да вземе кредит от същите тези международните банкери, към които изплащала репарациите. А, за да оправдаят този нагъл грабеж, основали в Швейцария „Банката за международно валутно изравняване“ или както още я наричали „Банка за международни разплащания“. С нейна помощ сумите можело да се превеждат по такъв начин, че наличностите в сметката на една държава, в случая Германия, можели да се превеждат по сметка на друга държава, която също имала сметка в банката. От което Международните банкери вземали не малки комисионни... Под прикритието на предоставяните кредити, особено до 1924 година, в Германия постъпили огромни капитали, които „бизнес акулите“ на Архонтите изцеждали включително и от американския народ.

– От самата Америка? – удиви се Виктор.

– Да, тъкмо на основата на този американски капитал започнала и да се изгражда военната машина на Хитлер.

– А защо именно до 1924 година? – позаинтересува се Николай Андреевич.

– Защото именно тази година станала като отправна точка за задействането на часовниковия механизъм на „бомбата“, която сътворили Архонтите с цел разпалване на Втората световна война. Към 1924 година успели да подготвят няколко основни неща. На първо място готов кандидат, който да запали войната. И главното – в Германия били преведени необходимите капитали за пълното придвижване на този лидер към властта. Освен това в страната започнали да прииждат окултните сили на Архонтите, които по-късно съставлявали основното ядро на нацизма. В 1924 година пристигнали и някои от азиатските представители. Между другото, във връзка с последните. Чак през 1926 година, благодарение на тайната работа на Карл Ха-

усхофер, за който ще поговорим малко по-нататък, в Германия и в частност в Мюнхен и Берлин, започнали да се формират не случайни „колонии“ от тибетци и индуси. В тях влизали членове от тайния орден на черната магия, обединяващи възпитаниците на ордена на „Зеления дракон“ и ордена на „Жълтите шапки“.

На второ място, в същата тази 1924 година, се осъществили планираните събития в международен план. „Деловите среди“ на Великобритания, САЩ, Франция се обявили за значително разширяване на икономическото сътрудничество с Германия вследствие, на което започвало сраствaнето на германския, американския и английските капитали чрез създаването на съвместни компании и банкови структури. За пример може да се посочи международният картел „И. Г. Фарбен индъстри“ („I.G.“ – това е съкращение от „общност на интереси“), контролиращ химическата и фармацевтична промишленост в целия свят и разбира се представляващимощна политическа и икономическа сила. Неговият център бил в Германия. В работата му участвали 93 държави. Това бил един от най-крупните концерни в света. За Германия „И.Г. Фарбен“ произвеждал почти половината от немския бензин, а в годините на войната неговите заводи произвеждали дори и газта за газовите камери. Почти цялото действащо ръководство на международния картел било съставено от „Волни каменоделци“ – собственици на крупния бизнес, а също така и хора, заемащи различни отговорни държавни постове, в това число и САЩ. Финансовият глава на „И.Г. Фарбен“ Херман Шмиц, бил едновременно в управлението на „Немската банка“ и в управлението на „Банката за международно валутно изравняване“.

– Дори така?! – удиви се Виктор.

* * *

Финансиране на фашизма от Съединените Американски Щати

– ...Да, и още как. Например, имената на едни от главните свързващи звена на „Волните каменоделци“, взели активно участие във финансирането на нацистите... Сред тях е и президентът на немската „Райхсбанк“ Ялмар Хорас Грили Шахт (Тинглеф Шлезвиг Голщайн), впоследствие той станал министър на икономиката при нацистите. Нека спомена, че семейство Шахт в продължение на много години принадлежало към Международния финансов елит. И съвсем неслучайно Ялмар Шахт станал германският представител на американската финансова корпорация Морган... Освен него, Аверел и неговият брат Роланд Хариман – американски финансисти, които били членове на ордена „Череп и кости“. Дадените операции се провеждали от тях чрез „Юнион банк“ („Union banking corporation“ чиято щаб квартирата се намирала в Ню Йорк), която била съвместна организация на немския бизнесмен Тиссен и Хариман. Между, от осемте директора на тази банка, четири били членове на ордена „Череп и кости“. Добре е да се каже също, че Ролан Хариман финансирал както Съветите, така и нацистите чрез „Банката на братята Браун и Хариман“. Обръщам внимание, че един от най-доверените й сътрудници бил Прескът Буш, впоследствие станал директор на „Юнион банк“...

– Буш?! – с изумление произнесе Николай Андреевич. – Това случайно да не е роднина на именития президент на САЩ Джордж Буш?

– Разбира се, че е роднина. Това е неговият баща! Изобщо трябва да отбележим, че кланът Буш е образец за работата на „Волните каменоделци“. Те вземали най-активно участие

в реализацията на тайните планове на Архонтите по време на Първата и Втората световна война. Например, бащата на Прескът – Самуел Прескът Буш по време на Първата световна война е бил член на Съвета на военната промишленост и отговарял за доставките на боеприпасите за армиите.

– Боеприпасите? – попита Володя. – Златна длъжност.

– А след Първата световна война той заемал длъжността на първи президент на Националната асоциация на манифактурните производства и икономически съветник на президента на САЩ Херберт Хувър. И съвсем не е случайно, че именно в тези години (1929-1933) бива изкуствено създадена мощната икономическа криза, наречена в САЩ „Великата депресия“. Свекърът на Прескът Буш – Джордж Херберт Уолкър – крупен финансист, който основава в Ню Йорк тази същата компанията „Brown Brothers Harriman“. Той спонсорирал изборната кампания на другия представител от средите на „Волните каменоделци“, който заменя Херберт Хувър на поста президент на САЩ – Франклин Делано Рузвелт, произлизащ от семейството на земевладелец и влиятелен бизнесмен с „огромни връзки в политическите кръгове“... Да... и Прескът, и Джордж Буш били активни членове на ордена „Череп и кости“.

– Череп и кости? Да, истински пирати, – усмихна се Стас.

– Аха, на Архонтското море, – добави Женя.

– Та така, в годините на Втората световна война, когато журналистите се докопали до фактите кой е спонсорирал нацистите, с които воювала самата Америка, започнало съдебно производство, където се осветили имената на Хариман и Прескът Буш. Но скоро този въпрос бил забравен. Между впрочем не без участието на Алън Дълес, който тогава бил адвокат на Прескът Буш.

– Алън Дълес? – учуди се Володя – директора на ЦРУ ли?

– Е, директор станал малко по-късно, след войната. А по това време бил съсобственик на адвокатското бюро в Ню Йорк, принадлежащо на неговият брат Джон Фостър Дълес.

Тази адвокатска кантора представлявала интересите на още един от крупните спонсори на нацистите – нефтената компания Стандарт Ойл („STANDARD OIL“), принадлежаща на Рокфелер. В същата тази 1942 година за „заслуги“ Алън Дълес бива назначен за ръководител на европейския отдел на новото Управление на стратегическите служби на САЩ. Благодарение на своите нови пълномощия, по задание на „Волните каменоделци“, той разширява своите контакти с Химлер (който пък на следващата година(!) става министър на вътрешните работи на нацистка Германия) и започва тайно сътрудничество с органите на СС. А директор на ЦРУ (което бива създадено след разформироването на Управлението на Стратегическите служби) Алън Дълес става чак през 1953 година.

– Абсолютен майтап! – усмихна се Виктор – Ето че е истина: афишите се сменят, но основните играчи са си пак същите!

– Да, Алън Дълес – това е играч и половина. Но това изобщо не е удивително. Самият той произлязъл от семейство на играчи, така да се каже, предварително подготвени за шахматни фигури на Архонтите. Дядото на Алън Дълес бил държавен секретар при 23-я президент на САЩ, Бенджамин Харисън (между другото, внук на деветия президент на САЩ, така да се каже последният президент – поданик на Великобритания, чийто баща бил един от тези, които подписали Декларацията за независимостта). Дядото на Алън Дълес, Робърт Лансинг, заемал същата длъжност при Томас Удро Уилсън – 28-я президент на САЩ, под управлението, на който САЩ участвали в Първата световна война и който бил един от инициаторите за създаването на Лигата на Нациите. А какво само представлявал по-големият брат на Алън Дълес – Джон Фостър Дълес....

Джон Фостър Дълес заемал влиятелни държавни постове в САЩ (в това число и поста държавен секретар при президента Айзенхауер (1953 – 1961)) и също така бил една от влиятелните фигури в организацията на „Волните каменоделци“. Да допълним, че е бил и председател на съвета на

попечителите на „Фонда Рокфелер“. Този човек извършил немалко за въплъщаването на Плана на Архонтите относно Втората световна война и в частност следвоенното устройство на света и разположението на силите след войната. Участвал в изграждането на ООН (даже участвал в съставянето на Устава на ООН), военните блокове НАТО, АНЗЮС, а също така СЕАТО с цел противостоене на Русия, по-точно СССР. Неслучайно по това време се появил и неговият знаменит манифест за „Шестте стълба на света“.

* * *

...Така че запланираните от Архонтите събития през 1924 година се явяват ключови не само за политическите разместявания в някои европейски страни, а и като коректив на политическия курс на правителството на Съветския Съюз.

* * *

Създаване на СССР

– ...Как така корекция в политическия курс? – не разбра Стас. – Не чух, за Съветският съюз ли става дума?

– Да. Работата е в това, че втората революция в Русия, (имам предвид Великата Октомврийската социалистическа революция), извършена под ръководството на Ленин, след разпада на Руската империя също била финансирана от Архонтите. При това ще обърна вашето внимание, как е протекъл самият процес на тази игра на Архонтите. Когато започнала Февруарската буржоазна революция в Русия, Ленин и много негови съратници по това време се намирали в емиграция в „неутралната“ Швейцария. За тях тази „буржоазна революция“ била неочаквана новост. Но, когато се забързали да се завърнат в Русия, властите на Германия, Австрия и Англия тутакси отказали на Ленин и неговата група разрешение за преминаване през техните страни и така ги блокирали в Швейцария. И едва през април внезапно било дадено разрешение от „всички страни“ за транзитен преход на Ленин и цялата му команда през европейските страни до Русия. Това още един път подчертава как Архонтите манипулирали в своята игра хората и ги премествали като пешки на нови позиции в нужния час.

Когато Ленин дошъл на власт, Архонтите естествено го обкръжили със свои хора за по-добър контрол. Но Ленин не бил прост човек, той имал своя идейна група начело с Феликс Дзержински, която прекрасно разбирала цялата игра на Архонтите, техните цели и задачи. Идвайки на власт, Ленин и неговата група усилено започнали да търсят връзка с Шамбала, за да се избавят от властта на Архонтите.

– Искаш да кажеш, че Ленин е водил двойна игра? – Попита Николай Андреевич.

– Съвършено вярно. Ленин се опитал да извади страната от кризата. И когато основните му цели, противоречащи на намеренията на Архонтите, започнали да прозират чрез конкретните дела, тогава Архонтите решили да го отстранят и подменят със своя марионетка. И през 1922 година, поради влошеното си здраве, той фактически бил отстранен от управлението на страната, а на негово място била издигната кандидатурата на Сталин. И въпреки че старата ленинска гвардия се борила до последно с тази „грузино-еврейска мафия“, разбирайки какво грози страната, все пак четири месеца след смъртта на Ленин (21 януари 1924 година) на 13 конгрес на РКП именно Сталин бива избран за генерален секретар. Въпреки, че самият Ленин завещал в писмен вид в никакъв случай да не се избира Сталин на този пост. И като резултат, тези, които тогава подкрепили Сталин, по-късно заплатили с живота си за това.

– След смъртта на Ленин и издигането на Сталин практически веднага няколко държави, в това число и Великобритания, Франция, Италия, признават СССР и установяват с нея дипломатически отношения. Както сами разбирате, всичко това не се случило „изведнъж“. Искам да отбележа, че самият Сталин не се радвал дълго на илюзията за своята власт, когато най-накрая разбрал под какъв архонтски похлупак се натресъл. Но за това по-късно.

* * *

Идването на Хитлер на власт

– ...И така, нека се върнем към 1924 година в Германия. През тази година „Волните каменоделци“ направили така, че името Хитлер да се чуе не само във всички ъгълчета на Германия, но и извън нея. Без значение, че идейният потенциал на партията на Хитлер вече бликал като фонтан, тя съществувала само в Бавария, по-точно в Мюнхен. Отвъд границите на това място малко хора знаели за нея. За да се отстрани този недостатък и да се създаде от марионетката Хитлер една световноизвестна личност, на 8 ноември 1923 година бил проведен така наречените в историята „Бирен путч“.

– „Бирен путч“? Това как да го разбираме, там какво, да не ги е треснала бирата всичките? – едва сдържайки смеха си промълви Женя.

– Аха, а Хитлер най-много от всички! – засмя се Стас. Сенсей също се усмихна.

– Историците го „нарекли“ така, защото се считало, че решението за провеждане на „национална революция“, към което постоянно призовавал Хитлер под формата на „поход към Берлин“, с цел отстраняване на „еврейско-марксистките марионетки“, било взето в една от мюнхенските бирарии, където се състояло и основното действие на политическия спектакъл, „путча“.

– Да, наистина такива решения относно крупното финансиране без щателна подготовка не се раждат. Парите обичат трезвите глави.

– Точно – съгласи се Сенсей. – И така, на следващия ден след събитието, Хитлер устроил показна демонстрация и заедно с други партийни лидери оглавил колоната от нацисти, която се запътила към центъра на града. Там вече ги очаквал полицейски кордон, който открил огън по демонстрантите.

Хитлер веднага бил отведен от своите „привърженици“ в специално подготвен автомобил. И така „Биренят путч“ се провалил. Но, като цяло, всичко било разиграно като по ноти. В резултат на това Хитлер станал известен не само в Германия, но и зад граница. За него писали всички немски вестници. Даже ежеседмичниците публикували негова снимка.

– По-нататък спектакълът се развил още по-интересно и за самия народ, а и за самия режисьор. Отчитайки психологията на масите (и това че народът обича „обидените и наскърбените“, с които сам се идентифицира), за немския народ била разиграна следната сцена. Хитлер бива привикан на съд „за държавна измяна“. Въпреки че още в самото начало бил „информиран“ от неговите наставници от тайния орден, че путчът ще се провали и че ще го арестуват, както и че ще се наложи за кратко да полежи в затвора... при това с полза за каузата. Естествено, Хитлер се държал така, както бил инструктиран – съвършено без „страх и упрек“, превръща подсъдимата скамейка в пропагандна трибуна, обвинява правителството и се кълне, че ще настъпи ден, когато той самият ще ги даде под съд, тоест говорел онова, което се носело сред простия народ. Като се добави към това и сериозното заплащане за (спонсорираните) статии в популярните вестници, Хитлер тутакси станал национален герой – „патриот и непримирим борец с левите“.

Адолф бива осъден на пет години в затвора Ландсберг. Вместо този срок всъщност той прекарал само няколко месеца. Нещо повече, именно през този период, с обучението на Хитлер сериозно се заели „Волните каменоделци“, които го обучили на „истинските знания за управление на масите“ и тайните „окултни науки за влияние“. Затворът бил много удобно уединено място за тези цели, ограден от външни уши и очи.

Хитлер бил поставен в затвора не с кой да е, а в компанията на тридесетгодишния Рудолф Хес. Именно този човек му бил представен като личен секретар (който всъщност от 1925 година станал такъв), а заедно с това и като съгледвач на неговите

действия. Рудолф Хес на свой ред се явявал ученик на Карл Хаусхофер – генерал и преподавател от Мюнхенския университет. Този „професор“ започнал да навестява методично Хитлер в затвора и да провежда с него многочасови уроци. При това Хаусхофер бил не каква да е фигура в редиците на „Волните каменоделци“. Подготвяйки се за „уроците“ с Хитлер, Хаусхофер се съветвал нееднократно със своите приятели, „Волни каменоделци“ от най-високите степени, както и с тибетския монах със зелените ръкавици, който изобщо не бил монах и съвсем не на последно място в йерархията на ордена „Зелен Дракон“.

Искам накратко да разкажа кой е бил Карл Хаусхофер. Роден се през 1869 година в Мюнхен. Неговият баща бил професор по право. Карл завършил Баварската военна академия, избирайки кариерата на военен. През 1896 се жени за Марта Майер Дос – дъщеря на еврейски юрист. Хаусхофер изпълнявал различни дипломатически мисии в Югоизточна Азия, където се запознава с представители на ордена „Зелен Дракон“, под въздействието на който се формира и неговият мироглед и знанията му по окултните науки. Посещава Индия, Корея, Манджурия, Русия. И неслучайно през 1908 – 1910 година бил назначен като германски военен аташе в Япония. В Токио бива посветен в тайния орден „Зелен Дракон“. Става негов член. Така се сближил с императорското семейство и японският самурайски елит. По-късно, именно след това посвещение, пред него се отварят вратите на „будистките манастири“ в Лхаса на едно от най-влиятелните тайни общества на Азия – сектата на „Жълтите шапки“ или както още ги наричат „Златните шапки“. Трябва да отбележим, че „Жълтите шапки“ в своята същност по природа са своеобразни „кандуци“ *(Кандук - човек, хранещ се с енергията на околните, енергиен вампир)*, както и елитът на „Зеленият дракон“. Само че самите Кандуците изобщо не могат да се мерят в сравнение с тези екземпляри.

– Кандуци? Какви са тия? – запита Андрей.

– По-нататък ще разкажа... И така, благодарение на това посвещение в ордена „Зелен Дракон“, кариерата на Хаусхофер рязко тръгнала нагоре – в годините на Първата световна война той става, както се казва, „млад генерал“, излизайки в оставка със званието генерал-майор.

– Откъде се извъди толкова хитър този орден „Зелен Дракон“, че разполага с такива връзки, влияния и възможности? – поинтересува се Володя. Никога не съм чувал за него.

– Нищо чудно! Това далеч не е обикновен орден. Окултното му ядро е много близко до върхушката на Архонтите. И трябва да кажа, че дори самите Архонти се боят от него. Защото Архонтите са само хора, а тези... Ядрото на този орден съществува от най-древни времена и в същност неговите членове са явяват дясната ръка на Ариман, ако може така да се каже. Това вече не са хора. В пълния смисъл на думата нечовеци. Някога, когато все още били хора, избирали пътя, който им бил предложен от самия Ариман. Пожелавайки да станат не само богати, притежаващи безгранична власт, но и да бъдат „вечно в тялото“.

– Какво, нима е възможно да се живее „вечно в тялото“? – удиви се Славик.

– Не може, разбира се. Всяка една материя има свойството рано или късно да се разрушава. Свойството да бъде вечна има само душата, и то само при положение, че съзрява духовно. А под арихановата терминология за „вечен живот“ се разбира осъзнато прераждане от едно тяло в друго за сметка на душата, която в резултат на тези манипулации просто след 10-12 прераждания, се анихилира напълно и материалните нечовеци изчезват завинаги. Тоест ако обикновеният човек, преживяващ „неосъзнато“ прераждане все още има шанс да се измъкне към по-горните планове и духовни сфери, да достигне до реалната вечност благодарение на своето духовно усърдие в запланирания срок от земния живот, то нечовеците се лишават от този шанс окончателно. Но даденото знание за човека,

поел по пътя на нечовека, идва впоследствие, с опита на „осъзнатите“ прераждания. И това същество не само, че започва бързо да осъзнава краткотрайността на своето съществуване, но и става напълно зависимо от желанията на Ариман, понеже кое да е провинение може да му донесе пълна анихилация. Но в началото никой никъде не споменава за тази уловка на Ариман. Всичко е покрито с илюзии за удовлетворение на духовните стремежи и приказни перспективи за „вечен живот“ в тялото на земята.

Руслан удивено запита отново, все едно не бе чул онова, което Сенсей току-що бе разказал.

– Осъзнато прераждане? А аз си представям какъв багаж от познания притежават!

Сенсей печално се усмихна:

– Сериозен багаж, ето защо Хитлер се е боял от тях. Те притежават достатъчно сила, за да изтръгнат човека от кръга на прераждания и да го унищожат напълно... – отговаряйки на Руслан, Сенсей се върна към старата тема. – И така, по темата за Хаусхофер. Именно в ордена „Зелен Дракон“ му залагат това, което впоследствие става делото на неговия живот. Именно там му описват в детайли идеята за т. нар. по-късно от него „теория за геополитическо обединение на Евразия“ в континентален блок – от Азорските острови до Токио. Основата на дадената геополитика – е теорията за подвижните граници, която предполага необходимостта от преразглеждане на сега съществуващите граници. Разделяне на света на две части – сухопътни и морски държави. Определя се един враг – англосаксонският свят – Англия и САЩ, които се опитват да постигнат контрол над целия свят като глави на морските държави. Условията за това са следните: или робство под доминацията на „англосаксонският космополитичен капитализъм“, или единна геополитическа революция в Европа в тясна връзка с Азия. Всичко това под кодовото наименование „Нов Световен Ред“.

Новият Световен Ред

– ...„Новият Световен Ред“ – учуди се Володя – Това означава, че Архонтите...

– Съвършено вярно! Цялата тази инициатива и планове за „Нов Световен Ред“ са произлезли от Архонтите. Тяхната задача била – в хода на войните, светът да се раздели на две големи държави. А след това да се съединят в едно единно цяло с едно единно Световно правителство под тяхно ръководство, с нов тип хора, които да са им изцяло предани (с изцяло доминиращо Животинско начало), безразлично унищожаващи всеки един, който би попречил на даденото правителство. Затова за достигането на тези цели те работят детайлно с намиращите се под техен контрол общества, тайни и явни. При това, забележете, че за противници на Източния блок се обявяват народите на страните САЩ и Англия, а не тази жалка шепа еврейски жреци, която използва правителствата на тези народи за свои лични цели и насъсква другите народите срещу тях.

– Измама на измамата! – с насмешка промълви Виктор, поразен, както и всички ние от разкритата информация.

– Какво искаш? Това е Школата на Ариман. Положителните стремежи у хората се използват и пренасочат в отрицателна посока за свои користни цели. Знанията се изкривяват до неузнаваемост. Ето ви един нагледен пример. Защо след нацистите, започнали рязко да очернят Шамбала, сравнявайки я с „големия торбалан“, който някъде там, неизвестно къде държи властта над света. Тази „легенда“ била предадена на нацистите от същите тези „посветени“ от ордена „Зелен Дракон“. Според разказите им, „тридесет или четиридесет века назад“ в пустинята Гоби, намираща се в Централна Азия, съществувала високо развита цивилизация. Обаче, поради катастрофа, Гоби се превърнала в пустиня и оцелелите от катастрофата

емигрирали кой към Северна Европа, кой към Кавказ. И, видите ли, тези имигранти представлявали основната човешка раса, нейният арийски слой. Учителите на тази високоразвита цивилизация, които поради притежаваните от тях особени знания били наричани „синовете на безграничния разум“ се заселили в пещерите, намиращи се под Хималаите. Там те се разделили на две групи. Едната група тръгнала по пътя на „дясната ръка“, а другата – по пътя на „лявата ръка“. Центърът на десния път бил Агарта – скритият град на доброто, съзерцанието, „храмът на неучастието в мирските дела“, докато вторият път минавал през Шамбала – града на насилието и могъществото, чиито сили управлявали не само стихиите, но и масите хора, ускорявайки придвижването на света до т. нар. „край на времената“. И най-главното, посветените от ордена „Зелен Дракон“ говорели, че различните магове и вождове на различните народи могат да сключват с Шамбала договор посредством клетви и жертвоприношения. На основата на всички тези лъжелегенди, те внушавали на Хаусхофер, а чрез него и на целия германски народ мисълта за „необходимостта от възвръщане към източника“ чрез съюз или завоюване на цяла Източна Европа, Памир, Тибет, Туркестан, Гоби, тъй като който контролирал тези ключови райони, той щял да контролира целия свят.

– Ама че измислици! – разсмя се Женя.

– А нацистката върхушка, напротив, считала всичко това за „тайно знание“. Най-жалкото и смешно било това, че този „тибетски монах“, който носел зелени ръкавици, с който лично Хитлер и върховете на тайните общества на „Третият Райх“ се намирали в постоянен контакт, бил наричан не как да е, а „Пазител на Ключа“ и се разнасяли слухове, че, видите ли, знаел къде е входът към Агарта (Ариана).

– Аримана? Кой би се усъмнил в това? – Женя отново се разсмя заедно с другите.

– И защо така изопачили информацията за Шамбала? –

попита Сенсей Виктор.

– Разбираш ли, в Шамбала наистина са съсредоточени много сериозни знания, тя се явява пазителят на Граала във времената на глобалния избор. Архонтите прекрасно разбират, че това е единствената сила, против която са безсилни, затова се опитват всячески да очернят Шамбала в очите на обикновените хора. И въпреки че самата Шамбала е неутрална към човешкото общество, защото самото развитие на обществото е личен избор на самите хора, в изключително редки случаи тя оказва духовна помощ на хората, въпреки че тази помощ не е пряка, а носи косвен характер. Шамбала носи в света истината и знанието. Но изборът остава на самите хора. Това е като светлината. **Ако хората желаят да видят светлината, те не само възприемат нейната чистота, но и я предават един на друг. И с всяка една нова вълна от светлина, количеството на тъмнината в света намалява. Но ако човек виждайки светлината, започне да я гаси, тогава тъмнината разширява своите владения. Всеки един, възприемащ светлината, се явява неин носител. И само личният избор на човека определя доколко ще се разрасне светлината около него и като цяло – в света.**

– М-да, личният избор на всеки, – замислено проговори Николай Андреевич. – Личният избор....

Цялата група притихна.

– Така че на Архонтите им е много изгодно да преиначават сведенията в това число и тези за Шамбала... – Сенсей запази за малко мълчание и отново продължи. – И колко ловко разиграли нацистите, – това трябва още и да го умееш. Та нали крайната цел на нацистите предполагала: създаването на „Третият Райх“ – хилядолетната държава на арийската раса, която трябвало да стане в основата за сътворяването на Новият Световен Ред; подготовка на цивилизацията за възсядането на световния трон от „Великите неизвестни“, които между

другото наричат себе си Архонти.

– Ето... отново врели ни кипели! – с усмивка произнесе Женя и всички се усмихнаха.

– И така, що се отнася до Хаусхофер, подкован с идеите на ордена „Зелен Дракон“, по заръка на своите наставници се завърнал в Германия, където пред него се разтворили вратите на няколко тайни окултни общества, в това число и една от най-активните ложи на „Волните каменоделци“ – ордена „Златна зора“. Там той се запознава с необходимите за по-нататъшната „тайна работа“ хора, в това число и с основателя на обществото „Туле“, Рудолф фон Зеботендорф. Сам основава още един орден „Братя на светлината“, после преименуван в „общество Врил“, в което обединил няколко германски ордена „Господари на Черният камък“, „Черните рицари“, „Черното слънце“, превърнали се после в ядрото на СС. Иначе външно Карл Хаусхофер бил примерен мъж, който завършвайки успешната си военна кариера, се завърнал в науката и станал преподавател в Мюнхенския университет. През 1922 година неговите „наставници“ му помогнали да основе Немският институт за геополитика. Карл издава своите книги, посветени на геополитиката. Именно през тази „пускова“ 1924 година, той бива натоварен не само с обучението на Хитлер, но и започнал активно да популяризира своите идеи. За тази цел издавал солидно геополитическо списание, в което през следващите 20 години публикувал своите трудове. От 1924 до 1931 постоянно се обръщал към немския народ по радиото. Като цяло Карл извършил изключително много полезни дела за Архонтите. След краха на „Третия Райх“ той не бил привлечен към отговорност в Нюрнбергския процес. По това време осъждали само публичните „марионетки“, наказвайки тези, които знаели повече отколкото било планирано. Обаче ни косъм не паднал от главите на истинските ръководители и финансисти на „Третия Райх“. Хаусхофер завършва живота си през 1946 година като истински посветен на ордена „Зелен Дракон“ чрез

ритуално самоубийство, предварително принасяйки в „жертва“ своето семейство.

Но да се върнем във времето, когато Хитлер се провъзгласява за вожд. Паралелно с неговото обучение се провеждала и работа по планомерното лобиране в полза на националсоциализма в официалното правителство на Германия, свързано с предстоящото „легално“ завземане на властта. За целта били използвани почти всички прийоми, като се почне от подкупи, шантажи, заплахи и терор, та даже и провокационното опожаряване на Райхстага, приписано на конкурентите комунисти.

Архонтите, наред с вътрешната политическа трансформация на Германия, готвили външния „плацдарм“ за създаване на „условия за война“. През 1929 година изкуствено създават световна икономическа криза, разтягайки периода до 1933 година, значително умножавайки своите капитали. При това никой от техните хора не пострадал от кризата. Предупредени предварително, още преди старта на дадения проект, те вложили своите капитали в злато и сребро. По време на кризата „Волните каменоделци“, действайки чрез своите международни банки, изкупували на безценица предприятия и недвижимо имущество в различни страни, провеждайки в същото време редица политически и икономически ходове. В Германия тази световна икономическа криза довежда до още по-силно изостряне на политическата обстановка и създала благоприятна почва за идването на власт на партията на Хитлер.

Въпреки всички официални договорености от рода на „Версайския договор“ и „контролиращите“ мирното съществуване на народите организации от типа на „Лигата на нациите“, военната машина на Хитлер набирала сили. До 1936 година повече от 100 американски фирми, сред които известните „Дженерал Моторс“, „Интернешъл Харвестърс“, „Форд“, „Дюпон“, работели над нейното усилване. Например „Форд“

и „Опел“ („Опел“ се явява дъщерно предприятие на „Дженерал Моторс“, намиращо се под контрола на Морган) били основните крупни доставчици на танкове за нацистите. Англия помагала със строителството на кораби. Съветският съюз обучавал немските летци, при това на собствена територия. А Съветският Съюз – това не ви е гъсто населената Европа с множеството наземни ориентири. Тук трябва още да умееш да летиш, за да не се заблудиш из нашите простори.

– И така, какво се получава, със собствените си ръце сме подготвяли немците за полети над наша собствена територия? – не повярва на ушите си Виктор.

– Точно така. Особено интензивна е била „дружбата между Германия и СССР“ в края на 20-те години, започвайки от сътрудничество във висшите ешелони на властта, военното дело, промишленото производство, и завършвайки с мирните съвместни научни експедиции (с немски специалисти, щателно фиксиращи всеки детайл, снабдени с най-новото немско оборудване) на територията на СССР.

– Отлично измислено!

– Но искам да отбележа, че колкото повече пред Хитлер се откривал истинският облик на този, който организирал неговото издигане на власт, толкова повече той осъзнавал, че е бил необходим на Архонтите до едно време като публична марионетка, тъкмо затова търсел начини да се измъкне от властта им, и то така, че да придобие еднолична диктаторска власт.

– Еми да, срещу когото се бориш, на него се и натъкваш – усмихна се Стас.

* * *

Репресиите на Сталин

– ...В същото време неговият противник Сталин започва да провежда масови репресии. Наблюдавайки стремителното развитие на събитията в Европа той разбрал накъде духа вятърът, уплашен за живота си, решил на всяка цена да се огради от архонтските „контрольори“. Поради което в СССР била изградена „желязната завеса“, а Сталин започнал „тотално прочистване“ не само на своето обкръжение. Но за самите Архонти това било добре дошло, защото зад „шумотевицата“ на репресиите била унищожена основната част от военния държавен елит с натрупан боен опит от миналото.

Хитлер също нееднократно прилагал метода на чистката в своите редици, само че с малко по-различни цели, прекрасно разбирайки накъде се е устремил Сталин. Въпреки външната публична антипатия, той решава да обедини усилията си с него, с идеята да неутрализират властта на Архонтите. И така Хитлер влязъл в тайна договореност със Сталин, в тази връзка по-късно извършва нападение над Англия, провежда диверсионни операции даже и в самата Америка, което станало абсолютна изненада за някои водещи аналитици на тогавашната обстановка. Самият Сталин до последно не вярвал, че Германия може да нападне СССР. Двамата диктатори задали цел да обединят военните си машини и така да излязат срещу Архонтите. Действително, ако войската на фашистка Германия по това време се беше обединила с войската на Съветския Съюз, то никой време не би могъл да им се противопостави. Още повече, че самите Архонти са само една шепа хора. Оставал открит главният въпрос: как да се противопоставят на окултните сили на Архонтите. За хората, незапознати с проявлението на тези сили, това препятствие пред двамата диктатори би предизвикало единствено недоумение, та нали

в тяхната ограничена представа силата може да бъде само физическа. Но тези, които стоят зад лостовете на голямата власт, знаят, че подобно нещо не трябва да се подценява.

* * *

Търсенето на Шамбала и Граала от Хитлер

– ...Особено Хитлер знаел много добре това. Независимо че в очите на обикновените хора той представлявал „неограничената власт“, всъщност добре знаел, че неговата власт, в сравнение с реалната власт, която притежавал елитът от ордена „Зелен Дракон“, не представлявала абсолютно нищо. Още в детството си се е сблъсквал с проявленията на тези окултни сили, които просто плашели със своята тайнственост и могъщо въздействие. Хитлер бил свидетел на тези „невидими“ сили и по време на своето придвижване към властта. Той виждал окултните практики на ордена „Зелен Дракон“ в действие, когато върху него били извършвани опити за покушение и той излизал от тези ситуации, необяснимо за обикновения човек, жив и невредим. Освен това добре знаел, че неговите действия се контролират. Но на тази невидима сила и реална власт можела да противостои единствено още по-голяма сила, която според древните източници на различни народи се намирала или в Шамбала или в това, което по-късно хората нарекли Граала. Ето защо и Хитлер, и Сталин така усилено ги търсели... Особено усърден обаче бил Хитлер. Той хранел не само мечтата да се изплъзне от властта на Архонтите, но и самият той да заеме мястото на тринадесетия, придобивайки пълната власт, която онзи имал над света, да живее и управлява вечно.

Женя прихна в смях:

– Да вземе властта от самия Ариман? Ама че амбиции е имал този индивид, Архонтите ряпа да ядат!

– Какво да се направи, той е бил просто човек – засмя се Сенсей заедно с останалите приятели. – И така, когато с търсенето на Шамбала не се получило нищо, той усилил търсенето на Граала. И трябва да отбележа, че походил по този

въпрос изключително сериозно. Неговият личен отряд не само се занимавал с търсенето на Граала, но започнал и строителство на комплекс разчетен за 20 години напред, в който да се съхранява самият Граал. Комплексът получил наименованието „замъкът Вевелсбург“ в чест на древния замък намиращ се на това място. Именно от това място се предполагало да се управлява светът и да се устрои центърът на нацистката „нова религия“, която разработвали в елитните кръгове на СС в качеството на синтез от вярванията на древните германци, християнството – „не отровено от евреите“ – и окултизма. Бил утвърден план за строителството на този комплекс, съгласно който триъгълникът на замъка, напомнящ върха на копие се вписвал в гигантски пръстен от съоръжения, наподобяващи формата на сребърния пръстен „Мъртва глава“, който носел всеки един от членовете на СС. Този образ на копието съответствал не толкова на легендата за „Копието на съдбата“, според която римски центурион нанесъл на разпнатия Исус рана, а на символа от легендите на древните германци и скандинавци. Според последната легенда, един от най-почитаните богове на тези народи, живеещ в небесния град Асгард, Один (германският Вотан) – бог на войната и войнската чест. Постоянните атрибути на този бог били копието Гунгнир, непознаващо пропуск и пръстенът Драупнир, пораждащ себеподобни. И така, северната кула на замъка с форма на триъгълник сочила към легендарния остров Туле в Арктика. Искам да обърна внимание, че в самия замък имало апартаменти не само за всичките дванадесет висши генерали от СС...

– Дванадесет? – запита Николай Андреевич.

– Да. Там на едната ос, но на различни равнища, били изградени три основни зали. Най-ниската зала се наричала Валхала и представлявала света на мъртвите от древните саги с вечен огън в средата и крипта-гробница за обергрупенфюрерите, както и съхранение на пръстените на всеки от членовете на „черния орден“ след заминаването им от този живот.

По-нататък, етаж по-високо, била разположена залата „Мидгард“, както се наричал съгласно скандинавската митология света на живите. Цялото помещение било изписано от земята до тавана с рунически символи. Имало 12 колони. Тази зала била предназначена за актовете на сила от най-вътрешния кръг, тоест тези дванадесет „рицари от черния орден“, които се събирали да решават съдбините на човечеството. И накрая, северната част на кулата увенчавала „залата на Граала“, която символизирала древногерманския свят на боговете – „Асгард“. Този кът бил предназначен за самия фюрер, който мечтаел чрез силата на Граала да вземе властта не само на Архонтите, но и на тринадесетия. Бил подготвен специален постамент за търсените от Хитлер четири камъка на Граала.

– Четири камъка на Граала? Та нали Граалът представлявал чаша, – проговори Виктор.

Сенсей тайнствено се усмихна.

– Хитлер, бидейки посветен в някои реални събития от миналото, скрити за болшинството от хората, знаел, че Граалът – това са дванадесет „рунически“ знака, които последният път били изписани върху четири камъка – по три рунически знака върху всеки. Тъкмо тези камъни той и търсел.

* * *

– ...И така, Хитлер се канел заедно със Сталин да обединят своите усилия против Архонтите. Не можем да отречем, че самите Архонти не са знаели за това. Знаели са и са използвали всичко това в свой интерес. А когато настъпило времето, просто натиснали Хитлер чрез човека със зелените ръкавици и принудили вожда да започне война срещу Съветския съюз.

– И защо така бързо напълнил гащите от страх? – попита

Виктор. – Такива планове, такива амбиции...

– Аха, клъвнал като шаран! – завърши мисълта Женя, без капка притеснение в своя изказ.

Момчетата се разсмяха, а Сенсей поясни:

– Защото собствената му кожа била по-ценна. Затова и тръгнал натам, на където са го повели, за да извърши тласък в посока "не на революция, а еволюция" както казват Архонтите. И това, че Съветският Съюз спечелил войната – също станало голяма изненада за Хитлер. Макар че за Архонтите това бил прогнозиран вариант. Независимо от това кой би спечелил войната, Архонтите при всички случаи получавали разширение на своето влияние над страните, участници във войната, а техните хора в лицето на „Волните каменоделци" и така вече били на печалба от продажбата на оръжия и продоволствия за воюващите страни, както и от предоставените следвоенни международни кредити.

* * *

Какво стои зад благовидния предлог да бъде създадена ООН

– ...Ако погледнем глобално, кой реално бил „наказан“ от съдиите на „Волните каменоделци“ за многочислените жертви от Втората Световна война, то е много ясно, че „нарочените“ – така наречените публични марионетки на нацизма или „второстепенни“ играчи, незнаещи почти нищо за истинските ръководители на нацизма. Но „ценните“ за Архонтите представители на нацистката машина били не само спасени от „възмездието“ на правосъдието, но и не лошо устроени в живота за по-нататъшна служба в полза на „Волните каменоделци“. За реализацията на тези планове, активна помощ предоставяла Ватикана, която под прикритието на католическата църква дислоцирала офицерите от СС и ги изпращала в Швейцария, Аржентина, Парагвай, САЩ. Много от тези, които оглавявали различните отдели на разузнавателните спецслужби на нацистите, след войната заедно със своите хора достатъчно бързо сменили своя Господар – Управлението на стратегическите служби на САЩ и фактически продължили своята разузнавателна дейност в Западна Европа. А НАТО? Върху чий опит и професионализъм стъпвала тази организация, когато провеждала своите мръсни операции в районите на арабския и ислямски свят, Индонезия, Близкия Изток, Северна Африка? Или терористичните дейности в същата тази Европа през 70-те години? На същите тези бивши нацисти, които с леката ръка на САЩ „укрепили“ тази новосъздадена следвоенна структура, така наречения Северноатлантически алианс... Дори една такава организация като Интерпол не останала без участието в нейните дела на „Волните каменоделци“. Тази частна полицейска организация от международно равнище, създадена за

борбата с престъпниците и търговците на наркотици била ръководена от нацистки СС офицери чак до 1972 година. Такива примери могат да бъдат приведени много.

– Дааaa – произнесе Виктор. – Ето това се казва „приказен свят“! Каква ти демокрация и свобода! Невероятни лъжи, измама и робство!

* * *

– ...И така, понеже „Лигата на нациите“ се дискредитирала в очите на световната общественост, Архонтите, както винаги отново сменили старата емблема на своята фирма с нова, оставяйки същността непроменена. След Втората Световна война пред очите на всички се състояло официалното разпускане на „Лигата на Нациите“ в Швейцария и официалното създаване в друга част на света, в случая Сан-Франциско, САЩ, на Международна Организация на Обединените Нации, създадена за поддръжка и укрепване на мира, безопасността и развитието на международно сътрудничество.

– Същото, като преди, само че се чете на обратно, – засмя се Женя.

– Между другото, щаб квартирата на ООН била преместена в Ню Йорк, върху територия, подарена за тази цел от самия Рокфелер. При официалното учредяване на ООН само в състава на американската делегация присъствали 47 членове на Съвета за чуждестранни отношения (CFR)...

Женя още повече се разсмя заедно с всички приятели и със сарказъм подхвърли лозунга:

– Аха, „Волни каменоделци“ от всички страни, – обединявайте се!

– Би било по-правилно да се каже: „всички страни, обединявайте се под невидимия контрол на Архонтите“. – На шега

добави своя вариант Сенсей. – Какво струва само преамбюла към Устава на ООН, който бил съчинен от „Волните каменоделци“!

– Не е минало без това, – кимна Сенсей. – В самото начало в ООН участвали само 51 страни, от които само 13 били водещи държави, а останалите – т. нар. развиващи се страни. В наши дни участващите държави в ООН разбира се са много повече... Привидно Архонтите направили от ООН „добър полицейски приятел“, който и на помощ ще се притече, и във всяка ситуация ще помогне, ако някой наистина има нужда от такава помощ. Но по въпросите, които касаят интереса на самите Архонти, този добър „приятел“ единствено ще изкаже своя непоколебим протест и с това приключва цялата работа... За да оплетат света и да го поставят под свой контрол, Архонтите се постарали да създадат в обновената структура няколко „Съвета“, занимаващи се със световната икономика, „безопасността“ в социалната сфера. ...Международния съд, Генералната Асамблея на ООН, Секретариат. Даже в емблемата на ООН вмъкнали своята числова символика: върху глобуса изписали 33 полета, а около глобуса вдясно и вляво по – 13 житни класа. И като цяло, всичко било както винаги. Заедно с основните „Съвети“, тази организация сега управлява и множество специални служби. Например, Международния телекомуникационен съюз, Световна здравна организация, ЮНЕСКО, Световна банка, Международния валутен фонд.

– М-да – озадачено промълви Николай Андреевич. – Получава се, че представителите на отделните държави сега трябва да се обръщат към ООН като към върховен съдия с молба да им разреши проблемите и да сложи край на войните, а всъщност чрез тях се обръщат към Архонтите, тези, които разпалват тези войни и които създават постоянно глобални конфликти?!

...Сенсей продължи:

– ООН не е единствената организация, принадлежаща на

Архонтите. Ако добре се разровим ще разберем, че реалните собственици на повече от половината едри международни организации се явяват Архонтите.

– А защо им е на Архонтите всичко това? – неразбиращо повдигна рамене Славик.

– За влияние над света и за разширяване на своята власт. Затова използват всички средства, като се започне от идеологическата обработка на населението и се стигне до паричнопринудителните взаимоотношения.

– Паричните?

– Да. Огледайте се наоколо, как постоянно растат цените на всичко: недвижимите имоти, стоките, храните, как расте инфлацията. И как всичко това се представя в пресата, като „стихиен непредсказуем процес“, оправдавайки се с покачването на цените в „целия свят“. Наистина ли е толкова „непредвидим“ този процес? Нима тази година земята не е родила същите плодове и зеленчуци, както и миналата? Нима се е повишило качеството на стоките? Кой всъщност диктува повишението на цените в целия свят? Международните банкери, които са подчинени на Архонтите. И всичко това се прави изкуствено. С каква цел? За да могат да вкарат човека в материална зависимост. За да може неговите мисли постоянно да бъдат ангажирани с грижата за увеличение на доходите, за да може той и неговото семейство някак си да оцелеят в този свят. Дори не е нужно да ходите далече за примери. Обърнете внимание на своите познати, как всъщност завършват всички разговори при срещите ви с тях? Като правило се обсъжда повишението на цените, оплаквания от недостига на пари и свързаните с това проблеми. Ето ви и отговора на въпроса как Архонтите поробват човека чрез материята.

– Така че зад благовидния облик на всички тези архонтски организации, оказващи влияние върху обществените процеси, всъщност в днешното човечество с пълна пара се насажда идеологията на Ариман, склонявайки човека към

материалната агресия, водейки го по пътя на Животинското начало, а в глобален мащаб цялата човешка цивилизация се води към материалната пропаст. Как ще завърши всичко това, вече знаете.

– И какво може да се направи? – с паническа нотка в гласа промълви Славик.

– Вечният въпрос на всички времена и народи, – Отбеляза Виктор.

Сенсей спокойно и точно отговори:

– Всичко е в ръцете на самите хора. В личния избор на всеки.

– Интересно, а въобще някой в нашия свят противопоставя ли се на Архонтите? – поинтересува се Стас.

– Естествено. Иначе историята на човечеството щеше да е приключила много отдавна.

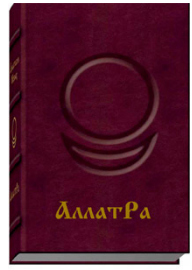
– А кой именно?

– Различни хора: има ги и в голямата политика, и сред простия народ. А има и такива, които осъзнавайки, че са станали марионетки на Архонтите, се опитват да се измъкнат от тяхната власт.

– А какво е нужно да се направи, за да се помогне на всички тези хора?

– На първо място – сам да станеш Човек и да не се поддаваш на провокациите на Животинското начало, което се явява основен инструмент в идеологията на Архонтите.

Други книги от същия автор

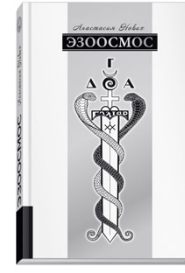

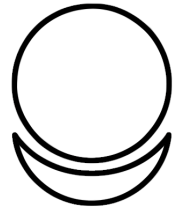

Книгите могат да бъдат свалени безплатно от
http://allatra.bg/library/

Официален сайт на Анастасия НОВИХ

www.schambala.com.ua

електронна поща - anastasija_novix@mail.ru

Официален сайт на АллатРа в България

www.allatra.bg

електронна поща - info@allatra.bg

facebook: Аллатра България